

BLAZNO RAZNO

1

OŠ LENART
2016 / 2017

Kazalo

DRAGE UČENKE IN UČENCI!	3
PRIJATELJSTVO, LJUBEZEN, LEPŠI SVET	4
ČESA NE SMEMO NAREDITI ČLOVEKU	5
O PROMETNIH PRAVILIH.....	6
NAŠE PLIŠASTE ŽIVALI	6
MIHA V DEŽJU	7
KO SE POŠKODUJEM	8
PESMI O INDIJI KOROMANDIJI 3. A RAZREDA	8
KATERI ŽIVALI SI NAJBOLJ PODOBEN IN ZAKAJ?	9
NADALJUJ ZAČETO ZGODBO	9
SNEŽAK IN MIHA	10
KONFU SNEŽAK	11
VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO	12
NOVOLETNE ŽELJE	13
OB NOVEM LETU SMO SI ZAŽELELI	14
NA NAŠI ŠOLI LEPO JE	15
SILE DELUJEJO NA TELO	15
TINA MAZE	16
MOJA DOMAČA ŽIVAL	17
NESMISELNA PESEM	18
TINA NA POTOVANJU Z BARKO.....	19
DEČEK TILEN	20
ŠOLA V NARAVI – IZOLA 2016	21
EVROPSKI DAN JEZIKOV	23
PIKIN FESTIVAL.....	24
PLANINSKI IZLET	25
TEDEN OTROKA.....	25
NASTOP REPERJA ZLATKA	27
PRESENEČENJE.....	31
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA.....	32
ŠOLA V NARAVI - 8. RAZRED	32
PLAVALNI TEČAJ.....	33
PREDBOŽIČNI USTVARJALNI TRENUTKI.....	33
NOVOLETNO PRAZNOVANJE S STARŠI 3. C RAZREDA	34
PRAZNIČNI DECEMBER	35
PRVOŠOLCI V PODALJŠANEM BIVANJU	36
BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT	38
KULTURNI DAN	38
OGLED HIDROELEKTRARNE FALA.....	41
MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU	42
DONACIJA ORGANIZATORJEV MEMORIALNEGA TURNIRJA V MALEM NOGOMETU	42
ZBIRANJE DENARJA ZA ŠOLANJE TIBETANSKEGA OTROKA	43
POBARVANKA	46

DRAGE UČENKE IN UČENCI!

Danes, v sodobni družbi, zelo radi ocenjujemo svoje življenje z dosežki, pa naj bodo majhni ali veliki, gledano z očmi različnih ljudi. Človek dela, od njega se zahteva vedno več in več. In ko to doseže, pa spet več. Je to pot, po kateri želimo hoditi? Ali je to pot, ki nam jo določa nekdo, ki vidi življenje pod pritiski odločitev za materialno razkošje?

Vprašanje, zelo zahtevno vprašanje, za posameznika in družbo kot celoto, še posebej za starše in nas učitelje. Odgovor je morda preprost in je na dlani, le obstati moramo in se zazreti vase. Le kakšno je naše življenje, če nimamo časa gledati v nebo, se ozreti po cvetočem travniku! Še bolj umestno je takšno vprašanje, če vidimo samo sebe, pozabljam na soljudi, ki rabijo pomoč, morda je ogroženo njihovo življenje. Danes je družbeni tok morda preveč razcepljen, mir, tudi na osebni ravni, je postal razkošje, ki ga zna zaužiti vse premalo ljudi.

Vam, učenci, na srce polagam, kot vaš vzgojitelj in kot človek, da naj bo vaše življenje v otroških (šolskih) letih prepojeno s prijaznostjo, nesebičnostjo, delavnostjo in spoštovanjem sebe in drugih ljudi. Ne zahtevam veliko, je pa to potrebno, če želite okusiti sadove sreče. Verjamem, da vas velika večina že ima to izkušnjo.

Stopili smo v drugo ocenjevalno obdobje šolskega leta. Dobro je, da imate zastavljene cilje, tiste učne in one druge, uresničevati morate oboje. Skozi sistem vztrajnosti se vam ponujajo nove priložnosti, ki so lahko priložnost za začetek nečesa velikega. Poskusite, trudite se; kajti če se ne boste, ne boste vedeli, da ste morda izgubili priložnost. Vedite, ustvarjalnost izhaja iz zaupanja.

Vse lepo in dobro želim.

Marjan Zadavec, ravnatelj

Jana Zorko, 9. a

PRIJATELJSTVO, LJUBEZEN, LEPSI SVET

Prijateljstvo mi pomeni zaupanje, da si ne lažemo. S prijatelji uživamo, se smejimo in jih nikoli ne pozabimo. Ljubezen pomeni, da se imata dva rada in si zaupata. Želim si svet, v katerem ni žalostnih zgodb. Želim, da ljudje ne bi več jokali in da se ne bi več prepirali.

Patricija Klobasa, 8. č

Prijateljstvo mi pomeni vse na svetu. Moji prijatelji poznajo vse moje skrivnosti. Moji najboljši prijatelji so Marko Krepek, Sara Lukavečki in Filip Lešnik. Ljubezen se zgodi takrat, ko se imata dva rada in se ljubita in sta celo življenje skupaj. Lepši svet vidim v tem, da bi bolj poskrbeli za odpadke, da ne bi onesnaževali okolja, zraka.

Monika Žvajker, 9. č

Prijateljstvo pomeni, da si med seboj pomagamo, da si zaupamo in se družimo. Prijateljstvo je izraz spoštovanja. Moja najboljša prijateljica je Patricija Klobasa. Ljubezen mi pomeni, da smo zaljubljeni. K lepšemu svetu lahko prispevamo tako, da ne onesnažujemo narave in da ne sekamo dreves.

Tjaša Satler, 8. č

Prijateljstvo mi pomeni, da si dve osebi med seboj pomagata in si stojita ob strani. Ljubezen mi pomeni srečo, veselje in smeh. Želim si, da bi bil svet čist.

Miroslav Baranja, 9. č

Prijateljstvo je nekaj najlepšega na svetu. Moji najboljši prijatelji so Marko Krepek, Monika Žvajker in Filip Lešnik. Ljubezen mi pomeni to, da se imata dve osebi radi, se ljubita in sta skupaj celo življenje. Želim si, da bi bil svet bolj čist, da bi ljudje še bolj sortirali odpadke, da jih ne bi kar metali po cesti. Tako bi bil svet lepši.

Sara Lukavečki, 9. č

Prijateljstvo mi veliko pomeni. To pomeni druženje, da si med seboj pomagamo, si prisluhnemo. Ljubezen je takrat, ko se imata dve osebi radi in se ljubita. Svet je lahko lepši, če bolj poskrbimo za naravo, da ne onesnažujemo okolja.

Filip Lešnik, 9. č

Prijateljstvo mi pomeni zelo veliko. Pomeni mi druženje, da skupaj počnemo neumnosti, da si zaupamo in pomagamo. Moj najboljši kolega pa je Staš Šipek. Ljubezen mi trenutno ne pomeni veliko, ker je še nisem našel. Želim si, da bi bile na svetu same lepe punce in da bi imel motorje.

Žiga Perčič, 8. č

Prijateljstvo pomeni zaupanje, da si v slabih časih stojimo ob strani. Prijateljstvo pomeni, da se družimo in počnemo bedarije. Ljubezen mi pomeni vse, samo da sem srečen. Svet bi lahko bil lepši, če ne bi odmetavali odpadkov in če bi se imeli še bolj radi.

Borut Požegar, 8. č

Prijateljstvo mi pomeni, da nekomu lahko zaupam, da ne izda mojih skrivnosti. Prijatelj je oseba, ki ti pomaga, ko kaj potrebuješ. Ljubezen mi pomeni, da živimo in da ljubimo eno osebo. Da se imamo preprosto radi. Če ne bi metali odpadkov in onesnaževali zraka, bi lahko bil svet lepši.

Stas Šipek, 9. č

PRIJATELJI

Prijateljica Ana mi vedno pomaga, ko padem. Prijateljica Tia me potolaži, ko se jočem. Prijatelj Gal je moj prijatelj zato, ker zna igrati nogomet.

Žiga Trop Murko, 2. b

PRIJATELJSTVO

Moj najboljši prijatelj je Enej. Vedno, ko sem žalosten, me potolaži. Moja najljubša prijateljica sta Žiga in Niko. To pa zato, ker mi vedno, ko se jočem, pomagata.

Gal Šuman Nikl, 2. b

PRIJATELJ

Moj najljubši prijatelj je Tobija. S Tobijo se zelo razumeva. Najraje se igrava šah. Če se mi kaj zgodi, mi vedno priskoči na pomoč. Zelo se imava lepo.

Niko Kurbus, 2. b

KDO JE PRIJATELJ?

Prijatelj se rad igra z mano.
Prijatelj je prijazen.
Prijatelj mi pomaga.
S prijateljem se velikokrat pogovoriva. Ima me rad.

Eva Belec, Tjaša Horvat, Is-Lam Jefkaj, 2. b

ZA KAJ VSE SKRBIMO

Skrbimo za torbo in za pisala.
Skrbimo za živali.
Skrbimo za čiste kozarce v razredu.
Skrbimo za zvezke, za telefon in za copate.
Skrbimo za peresnico, za igrače, za oblačila in za čevlje.
Skrbimo za družino.
Skrbimo za prijatelje.

Vesna Peklar, Vita Ahej, Carlos Rajter, Klara Karažinec, 2. b

ZAKAJ TE NIHČE NIMA PRAVICE UDARITI

Ker te lahko poškoduje.
Ker je nasilje nevarno.
Ker ti lahko zlomi gleženj.
Ker to boli.
Ker bi bil žalosten.
Ker ti lahko preseka glavo.

Ana Kos, Jakob Puklavec, 2. b

ČESA NE SMEMO NAREDITI ČLOVEKU

Človeka ne smemo boksniiti.
Ne smemo mu govoriti grdih besed, sploh pa policiji.
Ne smemo streljati ljudi.
Ne smemo drugega človeka prizadeti.
Ne smemo ga tožiti brez veze.
Ne smemo krasti denarja.

Matija Sedonja, Tim Kirsanov, Gaj Šenveter, 2. b

Rok Fras, 7. a

Shera Shala, 7. a

O PROMETNIH PRAVILIH

Na cesti upoštevaš prometne znake.
Na cesti se ne smeš porivati.
Na cesti se ne zaletavamo z avtom.
Ne smemo prekršiti pravil.
Na cesti se nikoli ne igramo.

Eva Šamperl, Tia Fajdiga, Žiga Trop Murko, 2. b

KAKO SPOZNAM SOVRAŽNIKA

Vem, da je moj sovražnik, ker mi nagaja.
Vem, da je moj sovražnik tisti, ki se dela, da je moj prijatelj.
Sovražnik me izda.

Nika Prelog, Špela Orsagovič, Lana Šuman Nikl, 2. b

NAŠE PLIŠASTE ŽIVALI

Paprika je moja najljubša plišasta igrača. Kupila mi jo je teta Romana. Brez nje ne morem zaspati. Je rumene barve. Še nikoli mi ni padla s postelje. Je zelo mehka. Preden grem v šolo, jo vedno pokrijem z odejo. Ko pridem iz šole, če je še vedno v postelji, jo pocartam.

Liza Fekonja, 2. a

Muca Sivka je plišasta igračka. Dobila sem jo za prvi rojstni dan. Od nje se ne ločim, vsepovsod gre z menoj: na morje, izlete in če kje prespim. Prihaja s Kitajske. Komaj čakam, da jo spoznate.

Evelina Lavrenčič, 2. a

Moj plišek je Lina. Kupili smo jo v živalskem vrtu v Pragi. Je roza barve. Rojstni dan ima spomladi. Stara je dve leti. Lina je moj najljubši plišek, zelo jo imam rada. Ima mehko dlako in je zelo prikupna. Pa še to: Lina je flamingo.

Lučka Mlakar, 2. a

Moji plišasti igrači je ime Diga. Je nilski konj. Kupila mi ga je mama. Ko sem ga zagledal, sem rekel: Diga. In od takrat mu je ime Diga. Še zdaj spim z njim.

Saša Vukovič, 2. a

Mojemu medvedku je ime Trudi. Trudi je rjave barve. Ima kosmata ušesa in črn smrček. Dobil sem ga od starejšega brata Roka. Vsak dan, ko pridem iz šole, se skupaj igrava. Zvečer se skopava in greva skupaj v posteljo. Medvedek je moj prijatelj. Zelo ga imam rad.

Nik Dajčman, 2. a

Imam kužka. Najprej ga je dobila Tamara. Potem ga je dala meni. Ne vem, kje ga je dobila. Ampak zdaj je moj in rada ga imam. In nikomur ga ne dam.

Aneja Babič, 2. a

Moj medvedek je kosmat. Rada se igram z njim. Kupila mi ga je sestrična za krst. Je bel in ima krilo. Spi pri meni. Ima roza smrček. Moj medvedek je puhast.

Evelin Kolbl, 2. a

Imam plišasto miško. Je roza in bele barve. Dobila sem jo, ko sem bila majhna. Kupil mi jo je boter. Spi pri meni. Imam jo zelo rada. Je moja najboljša prijateljica. Miška ima roza nasek.

Nuška Škrlec Demšar, 2. a

Imam pliškota kužka. Je rjave in črne barve. Ima kratek rep in srednje velike uhlje. Je velik kuža. Uhlji mu visijo dol. Dobila sem ga od babice. Imam ga rada. Star je osem let.

Eva Črnčič, 2. a

Moj najljubši medvedek je medo Tedo. Dobila sem ga za rojstni dan. Podarila mi ga je sošolka Evian. Je sive barve. Je mehek, zato rada z njim spim. Ima tudi sivi metuljček.

Nika Lukavečki, 2. a

Dobila sem medvedko z imenom Lejla. Dobila sem jo pri petih letih. Z Lejlo vedno spim. Prinaša mi srečo. Zelo jo imam rada. In res ne morem spati z nobenim drugim pliškom.

Tia Hana Majcenovič, 2. a

Moja plišasta igračka, medvedek Alex, je po telesu svetlo rjava. Ima črne oči in okroglo glavo. Poimenovan je po tigru iz risanke. Ima dve roki, a sta brez prstov. Ima dve nogi, a ne stojita. Je malo večji kot torba, a še vedno dovolj velik, da lahko ležiš na njem. Dobila sem ga za rojstni dan. Zame je najboljši medvedek na svetu.

Evian Pal, 2. a

Imam kužka, ki sedi. Ima dolg rep in smrček. Tudi smeji se. Ime ji je Pafika. Ima rjave oči.

Nika Železnik, 2. a

KUŽA

Predavnimi časi je živel dojenček Nejc. Želel si je kužka. Nekega dne je od mame dobil prečudovito darilo. Dobil je kužka. Nekoč se je zgodilo, da je dojenček izginil, a ga je kuža rešil. In potem sta živela do konca svojih dni. Ko je dojenček zrasel, si je našel nevesto. Pa še kuža je dobil nevesto in ime Romeo. Njegovi nevesti je bilo ime Julija.

Nika Železnik, 2. a

MALA SRNICA

Nekoč je živela srnica. Ni ubogala mame. Neko zimo se je odločila, da gre po svetu, ker je vedela, da bo dobila veliko novih prijateljev. To se je res zgodilo. Res je šla po svetu in na poti srečala veverico. Srnica jo je vprašala: »Ali veš, v katero smer moram? Veš, izgubila sem se in zdaj ne najdem poti domov.« Veverica je rekla, da sploh ne ve, kje je doma. Srnica je šla dalje. Srečala je psa in ga vprašala: »Ali veš, kje sem doma?« Kuža je odgovoril, da ve, kje je doma. Odpeljal jo je domov. Srnica se je razveselila mame.

Evelina Lavrenčič, 2. a

DINO DRUŽINA

Nekega dne je živel dinosaver. Ko je hodil po parku, je videl dinosaver punco. Zaljubil se je vanjo. Povedal ji je, da je zaljubljen. Doolga zgodba je, dokler se nista poročila. Rada sta se imela. Nekoč je zaklicala iz porodnišnice: Rodila sem. Dinosaaver je bil tako srečen, da je skoraj počil. Malemu je bilo ime Rudi. Rad je nagajal in rad je jedel. Dino družina je srečno živela.

Saša Vukovič, 2. a

MIHA V DEŽJU

Miha se je odpravljal v šolo. Tako je pihal veter, da je neslo dežnike kar po svoje. Še Mihi je neslo dežnik. A Miha je dobil idejo. Dežnik je obrnil narobe in ni imel težav. Gledal je, kako se ljudje trudijo obdržati dežnike v rokah. Tudi ptice so imele težave. A Miha jih seveda ni imel.

Filip Slana, 2. b

KO SE POŠKODUJEM

Poškodujem se, ko padem. Pomagajo mi starši. Včasih, ko se igram zunaj, hudo padem. Takrat mi pomagajo vsi. Enkrat sem se urezala in sem si pomagala sama. Ko sem si zaprla prst, pa mi je pomagal ati.

Ela Jemenšek, 2. b

O PAFIJU

Pafi je bedrce in spi ponoči v postelji. Laja. Hodi domov. Rad skače po luži. Zaljubljen je v Mufico.

Urban Fekonja, 2. b

PAFI GRE NA DOGODIVŠČINO

Pafi je šel v gozd na sprehod. Zaslišal je glasen pok in je začel teči. Med tekom je zaslišal veverico: Teci, teci, lovec strelja! Pafi se je skrila v grmičevju in počakal, da pade noč. V temi se je vrnil domov.

Tiana Ploj Belna, 2. b

PESMI O INDIJI KOROMANDIJI 3. A RAZREDA

V Indiji Koromandiji je polno otrok.
Tam se vsak dan igrajo in šole ne poznajo.
Vedno jedo za kosilo čokolado in rulado,
za zajtrk marmelada je njihova navada.
Vedno pri njih je polno zlatnikov.
Kaj veš, takšna je Indija Koromandija.

Ajda Bauman

V Indiji Koromandiji imajo vsak dan
darila iz papirja.
Tam se igrajo z zlatniki,
s srebrniki na sliki.
Če hočeš iti v Indijo Koromandijo,
ne bodi dolgo tam,
saj postaneš lahko bolan.

Maja Košnik

V Indiji Koromandiji je veliko bonbonov,
pa tudi ogromno slonov.
Tam se igrajo z zlatniki
in s srebrniki.
Tam so lutke kot putke.
Lonec je kot zvonec.
Tam so bogati vsi bradati.

Lara Kavran

V Indiji Koromandiji v drevesih se polži igrajo
in banano grizljajo.
V hišah se bogati otroci z mačkami igrajo
in želvami bahajo.
Na travah kužki za žogami divjajo
in zastave plapolajo.
Bogati mož s sivo brado
pa se na travi igra z veselo kravo.

Veronika Bokan

Tam, v Indiji Koromandiji,
rastejo čokolade in rulade.
Drevesa iz zlata in zlata jabolka.
Veliko bogatih ljudi
in tobaka za ljudi.
Če greš v Indijo Koromandijo,
se ne vrneš več nazaj.
Ostaneš s hudiči biči
in za sužnja si pri njih.

Luka Lenart

Tam, v Indiji Koromandiji, se srečno godi.
Tam se veseli slon smeji.
Iz palm bonboni visijo,
iz grmov pa lizike letijo.
Tam se s tobakom važijo,
iz vulkana namesto lave 'hariboji' se vozijo.

Vik Ferk Keršič

KATERI ŽIVALI SI NAJBOLJ PODOBEN IN ZAKAJ?

Zara: Opici, ker imam tako obliko telesa.

Kiara: Konju, ker rada tekam.

Jaka F.: Dinozavru, ker rad jem meso.

Timotej: Orangutanu, ker rad plezam po drevesih na morju.

Ela: Zebri, ker imam rada proge in belo barvo.

Nande: Pandi, ker rad sedim na tleh, sem počasen in pri miru.

Žiga: Kači, ker se rad plazim po tleh.

Rok: Biku, ker sem hiter in močen.

Tai: Gepardu, ker rad tekam in sem hiter.

Zala: Zajcu, ker rada jem korenček in vso zelenjavo.

Gaj: Kitu, ker rad plavam.

Luka G.: Muci, ker se rad valjam in cartam.

Luka V.: Psu, ker rad lovim žoge.

Nadja: Opici, ker rada plezam po drevesih.

Ula: Konju, ker rada tekam in skačem čez ovire.

Filip: Psu, ker rad grizem hrano.

Jakob: Teličku, ker se rad zaletavam v sošolce.

Tim: Gepardu, ker sem zelo hiter in vse prehitim.

Učenci 1. a

NADALJUJ ZAČETO ZGODBO

Andrej se je prepiral z Jernejem. V jezi je vanj vrgel ravnilo, vendar ga ni zadel. Jernej je ravnilo ujel in ga vrgel nazaj...

Ravnilo je po pomoti vrgel v Tima. Timu je iz nosu začela teči kri. Andrej je odšel po učiteljico. Učiteljica je Timu za vrat dala mokro servietko. Jernej se je opravičil Timu, z Andrejem pa sta obljubila, da nikoli več ne bosta metala ravnila. Ko je Timu nehala teči kri, so se skupaj odšli igrati družabne igre. Med glavnim odmorom je učiteljica odšla malicat. Otroci so med tem upoštevali pravila, niso se lovili in ko je zaigrala melodija zvonjenja, so sedli na svoja mesta. Ko je učiteljica prišla v razred, jih je pohvalila in rekla, naj tako tudi ostane.

Nika Vezovnik, 3. c

Andrej se je umaknil in ravnilo je priletelo v sošolca Tilna. Tilna je zadelo točno v nos. Nato je v razred prišla učiteljica. Učiteljica je skregala Andreja in Jerneja. Pripravili so se na pouk. Andrej je bil vprašan matematiko. Jernej se mu je smejal, da ne zna matematike. Naslednji odmor sta Andrej in Jernej odšla na stranišče in se spoprijateljila.

Gašper Marđetko, 3. c

A Jernej ga ni zadel, ampak je zadel sošolko Tino. Ravno takrat je prišla v razred učiteljica. Učiteljica se je pogovorila z Andrejem in Jernejem. Nato se je Andrej opravičil Jerneju, Jernej pa Andreju. Oba pa sta se opravičila še sošolki Tini.

Gal Verbošt, 3. c

Ravnilo je zadelo Majo v glavo. Maja se je ustrašila in skočila nazaj; ni vedela, da je tam kljuka od vrat učilnice. Z glavo je udarila v njo. K sreči je v učilnico prišla učiteljica in skregala Andreja in Jerneja. Nato je učiteljica oskrbela Majo, potem so šli nazaj k pouku. Naslednji odmor sta se Andrej in Jernej lepše obnašala, ves čas sta sedela pri mizi in se pogovarjala. Učiteljica je bila zadovoljna.

Eva Kaučič, 3. c

Andrej je bil manjši in ni opazil ravnila, zato ga je ravnilo zadelo v roko. Andrej je močno zatulil. Roka mu je začela krvaveti in pojavila se je velika ureznina. Jernej je to opazil in je hotel iti v svoj razred, a je točno tisti trenutek vstopila učiteljica. Učiteljica ga je prijela, ker je vse to videla. Jernej je moral plačati šivanje. A da ne pozabim, dobil je tudi zapis v beležko.

Tija Lovše, 3. c

JUHU, SNEG JE TU!

Bil je lep snežen dan. Rahlo je snežilo. Videl sem, da je sneg. Šel sem se vozit z bobom. Vzel sem bob. Šel sem na breg. Nisem bil sam, ampak je bil zraven mene tudi moj brat. Jaz sem bil najhitrejši. Kričal sem, ker je bil bob zelo hiter. Mama me je poslala v hišo in seveda mojega brata tudi. Mama nama je skuhala topel čaj.

Tobija Rusjan, 2. b

ZIMA, ZIMA Z GLAVO KIMA

Otroci so delali snežaka. Zagledali so srnico, ki se je ujela v sneg in ni našla hrane. Otroci so ji pomagali.

Lana Šuman Nikl, 2. b

SNEŽAK SNEŽKO

Nekoč je živel snežak Snežko. Zelo rad ima korenček. Ima 6 gumbov, na glavi nosi klobuk. Namesto nosa ima korenček, v roki pa drži metlo. Rad je imel vse živali. Rad je gledal zvezdne utrinke in tako je bilo vse do pomladi. Spomladi, ko so se živali zbudile, je od Snežka ostala le velika luža. A vsako zimo se je vrnil.

Zara Vezovnik, 1. a

SNEŽAK

Nekega dne so otroci naredili snežaka. Ko so šli spat, se je snežak prebudil in začel hoditi po snegu. Ko se je snežak razgledal, se je začel smejati. Ko se je sonce bližalo nebu, se je snežak začel topiti. Ko so se otroci zbudili, so šli pogledat, če je snežak še na svojem mestu. Ni ga bilo več, zato so poklicali mamo. Mama je rekla, da ga je stopilo sonce. Otroci so naredili novega. Janja, Jure in Saša pa so se kepali. Zvečer so se najedli, umili zobke in šli spat.

Tai Muršec, 2. a

SNEŽAK IN MIHA

Na božično jutro se je Miha odpravil naredit snežaka. Naredil je veliko kepo in še eno manjšo kepo. Na glavo je dodal dva gumba za oči in poiskal nekaj kamenčkov za usta. Domov je stekel po korenčke za nos. Miha je doma vprašal, če lahko dobi korenček. Mama mu je odvrnila: »Ravno zadnjega sem narezala v juho. Imam le še kumarico.« »Ampak mama, saj snežaki naj ne bi imeli kumaričnih nosov, mar ne?« »Ja, ampak tvoj snežak je nekaj posebnega.« »No, prav. Naredil mu bom kumarični nos.« Zraven je vzel še šal in kapo. Poiskal je še dva gumba za okras in dve veji za roke. Tako je preživel večino dneva pri snežaku. Ko je odšel spat, je snežak oživel. Snežak je hotel imeti prijatelja, ki bi se z njim igral in mu dal ime. Ampak nihče ni hotel biti njegov prijatelj. Vrnil se je na svoje mesto, kjer ga je naredil Miha. Potem je uganil, da je njegov prijatelj Miha. Miha mu je stal vedno ob strani. Bila sta skupaj, dokler se ni stopil.

Vik Ferk Keršič, 3. a

SNEŽAK IN DEČEK

Nekega sneženega dne je fantič po imenu Jaka naredil veliko sneženo kroglo. Potem je naredil še eno sneženo kroglo in jo dal na prvo kroglo. Nato je dodal oči in usta, pa nos in šal. Usedel se je k snežaku. Dal mu je še klobuk. Dodal mu je dva gumba in za roke dve palici, potem pa se je ulegel k njemu. Ko se je ulegel, se je zgodilo nekaj čudežnega. Snežak je govoril. Rekel je: »Zdravo, Jaka.« Jaka se je ustrašil in zbežal za drevo. Snežak je prišel do njega in rekel: »Ko si me sestavljal, sem mislil, da si ti pravi otrok zame.« Jaka je vprašal, ali sta snežak in človek lahko prijatelja. »Ne vem, bova midva prijatelja?« je vprašal snežak. »Seveda,« je rekel Jaka. Tako sta snežak in Jaka bila skupaj vso zimo, spomladi pa se je snežak stopil. Snežak je za vedno ostal v njegovem srcu.

Lara Kavran, 3. a

OČKA SNEŽAK

Nekega dne je Heiki delal snežaka. Bil je žalosten, ker mu je umrl očka. Najprej je dal skupaj obe kepi. Naredil je še oči in usta, saj Heiki dela snežaka. Naredil je še nos iz korenja, šal okoli vratu in vedro na glavo, še gumbe na telo in roke iz vej. Heiki se je nato ulegel ob snežaka. »Heiki, kosilo!« »Prihajam,« reče Heiki in gre na kosilo. Ura je dvanajst. Snežak oživi. Reče: »Kaj za vraga, kje sem?« Spozna, da bo postal očka. Pride Heiki k snežaku. Snežak reče: »Hej, tvoj očka sem!« Heiki pa nič. »Hej, ti mali!« Še vedno nič. Končno Heiki sliši snežaka in reče: »Govoriš?« »Ja,« reče snežak. »Naš očka si in ime ti bo John,« reče Heiki. »Jupi,« zakliče snežak.

Minili sta dve leti. Ko je začelo deževati in snežak je bil ves moker. Naslednji dan pa 15 stopinj celzija in sonce. Zato se snežak topi in reče: »Adijo svet, pogrešal te bom.« In se stopi. Heiki je žalosten, ker mu je umrl že drugi očka. Ostala pa je le navadna luža.

Luka Lenart, 3. a

KONFU SNEŽAK

Živel je Matjaž. Imel je najlepšo ženo na svetu. Ime ji je bilo Klara. A nekega dne se je vse spremenilo. Zlobna čarovnica je ubila Klaro. Bila je jezna na Matjaža, uničil ji je življenje. A preden je Klara umrla, je rodila Tima. Tim je živel žalostno življenje. Da bi se razveselil, je naredil snežaka. Najprej je naredil sneženo kepo. Nato še eno. Za oči je uporabil kamenčke, za usta je uporabil zvito palico. Nato še korenček za nos. Dodal je šal, nato še lonc. Na koncu je dodal roke in se ulegel k snežaku. Prišel je v čaroben vrtinec. Prišel je v čaroben svet. Srečal je konfu snežaka, ki je rekel: »Hojla, Tim! Pomagaj mi poraziti čarovnico. Ujela je princeso Klaro!« Prišla sta v grad. »Pridi z mano.« »No, prav.« »Pazi!« »Aaaa!« Čof! »Tiiim, rešil te bom!«

»Rešil si me! Rešiva sedaj princeso!« »Čirole čarole, haja!« »Kako si drzneš prekiniti urok?« je bila jezna čarovnica. A je konfu snežak ni več izpustil. »V zapor greš!« Nato se je Tim prebudil in poslej je srečno živel. Obljubil si je, da tega nikoli ne bo pozabil.

Nikita Kos, 3. a

Katarina Marko, 9. b

BOŽIČ

Božič je čas obdarovanja, druženja in veselja. Ne smemo pa pozabiti na Jezusa, saj božič praznujemo zaradi njegovega rojstva. Zdaj pa še del, ki ga čakamo vsi otroci. Miklavž, dedek Mraz in Božiček. Ali se kaj veselite? Hiše so okrašene, drevesca pripravljena, piškoti pečeni in voščilnice poslane. Naj se božič začne!

Živa Jemenšek, 4. b

Najprej postavimo božično drevo, jo okrasimo in zvečer okoli 19. ure se zberemo za večerjo. Po večerji se vsi zberemo pri jelki, se družimo in se obdarujemo.

Nekoč so se vsi zbrali v eni sobi, da so izdelali okraske iz orehov in krep papirja. Zvečer so vsi skupaj okrasili drevo. Nato so jedli, a večerja ni bila obilna. Obdarovani pa so bili samo otroci.

Leon Rozin, 5. b

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO

Božiček nam prinese darila in cel kup dobrot. Ko je konec praznikov, pospravimo jelko.

Nande Zemljič, 1.a

NOVOLETNE ŽELJE

Želim si, da bi bil na svetu mir, da se otroci ali mladostniki ne bi igrali s petardami in da bi po svetu odpravili revščino (Živa).

Veliko igre, veselja in sreče (Julija).

Rad bi, da bi imeli v našem razredu lepše ocene (Gašper).

Vsi ljudje na svetu naj bodo veseli (Eva).

Rad bi, da bi bili vsi zdravi (Nejc).

V prihodnjem letu naj ne bo nesreč (Adelisa).

Želim si, da bi se moja babica sprostila (Anej).

V novem letu si želim veliko lepih ocen (Marcel).

Vsi v družini se imejmo radi in se veliko družimo (Ivana).

Želim si, da bi kmete v naši državi jemali bolj resno (Tina).

Ljudje naj imajo radi živali (Mario).

V novem letu naj ne bo prepirov (Tina).

Vsi revni naj imajo vsaj malo denarja (Aneja).

Želim si, da bi se razvili razvojni cilji sveta (Anže).

Želim si, da mojega dedka ne bi več bolelo koleno in da moje babice ne bi bolel kolk (Maj).

Moja družina in prijatelji naj bodo zdravi in srečni, v družini naj bo polno harmonije (Maj).

Želim si, da bi se lahko otroci po vsem svetu šolali (Elmedina).

Da bi moja babica in dedek še dolgo živela (Vita).

Novo leto naj bo brez poškodb (Leander Mark).

Želim si veliko majic Justina Bieberja (Mija).

Želim si, da bi ljudje imeli službe (Ela).

Želim si muco in kučka, zdravje in veselje v moji družini (Gabi).

Da se v 4. razredu ne bi prepirali (Leon).

Učenci 4. b

KAJ SI NAŠI STARŠI ŽELIJO ZA BOŽIČ

Žiga: Mama nov avto, sestra kolo.

Luka G.: Mama in ata pižamo.

Filip: Mama bele all-starke, ata pa nov avto.

Alex: Mama nov avto.

Larisa: Mama zdravje.

Tim: Mama zdravje, ata avto.

Gaj: Ata avto, mama nove čevlje.

Jaka B.: Mama ljubezen, ata - da bi bil boljši nogometaš.

Jaka F.: Ata - da bi bil boljši nogometaš, mama pridne otroke.

Rok: Ata nove copate, mama tudi.

Ela: Mislim, da si želita več denarja.

Nande: Mama pridnega sina, ata pa bolj čist avto.

Timotej: Mama nov avto, ata nov telefon.

Tai: Da smo vsi prijatelji.

Maik: Mama - da se bratec ne bi toliko jokal, ata - da bi bil boljši košarkar.

Jakob: Mama novo kolo, ata veliko zdravja.

Saraja: Mama kolo, ata nove čevlje. Oba pa si želita, da bi imel brat več volje do učenja.

Zara: Mama - da bi imela več časa za otroke, ata - da bi bil zdrav in bi se dobro razumeli.

Zala: Oba si želita, da bi bili vsi zdravi.

Maja: Ata nove all-starke, mama - da bi bila zdrava in lepo praznovala svoj rojstni dan.

Tina: Mama in ata si želita, da bi bila jaz pridna v šoli.

Kiara: Da bi bili vsi ljubezni do vseh.

Nadja: Mama šopek, ata pa lepe nogavice.

Učenci 1. a

NOVOLETNE ŽELJE

Kmalu bo leto 2017 in upam, da bo to leto srečno. Želim si več uspehov pri baletu in uspehov pri frulici. Da bi dobila lepe ocene in da bi bila zdrava. (Eva Čeh Vastl)

Da bi bili vsi srečni in zdravi in da bi bili vsi super prijatelji. Da bi imel same petke ter bi bila mama in ata zdrava. (Jakob Horvat)

Naslednje leto bi si želel, da bi osvojil prvenstvo v plavanju, da bi bil dober v šoli in bi imel dobre ocene ter lepo pisavo. (Saša Gajić Bily)

Želim si, da bi bila skupaj z družino. Da bi se imeli radi in bi bili veseli. Da bi se šli smučat in kopat.

Da bi dobila pokal pri gimnastiki. (Alina Krajnc)

Želim si, da bi bili ljudje prijazni. (Ina Kostanjšek)

Moje novoletne želje so, da bi vedno dobival petke, da bi ata zadel jackpot, da nikoli ne bi zbolel, da Biba in Bruno ne bi bila več tako napadalna, da bi Afrika obogatela, da ljudje ne bi spuščali petard in da ne bi morili živali. (Anej Roškar)

V novem letu si želim, da bi dobivala zelo lepe ocene in da bi se v družini dobro razumeli. Da mi dobri moške izpolnijo želje. Res si želim, da se mi vse te želje izpolnijo. (Julija Nina Muršak)

Da bi bil dober v matematiki. (Vid Polič)

Za novo leto si želim, da bi bilo veliko ognjemeta. Da Domen ne bi razmetal mojih najljubših igrač.

In želim si, da bi moja mama zadel jackpot. (Gal Zavasnik)

V novem letu 2017 si želim, da bi se naša družina imela rada, da tudi to leto ne bi bilo 3. svetovne vojne, da bi imela same petke, da bi bili rojstni dnevi zelo lepi, da bi bila zelo dobra baletka in bi imela veliko prijateljev. (Lucija Vinter)

Leta 2017 si želim, da bi bila moja družina zdrava, srečna in vesela. Treniram nogomet in si želim, da bi zmagovali na nogometnih tekmah. (Jaka Gašper Jelen)

V novem letu si želim, da bo zelo lepo, da bodo vsi srečni, zdravi in da bomo imeli dobre ocene. (Lea Kaučič)

Želim si, da bi rojstni dnevi v naši družini bili srečni, še posebej moj. Želim si, da bi bila v novem letu srečna in vesela vsa družina in seveda jaz. To leto mora biti srečno, veselo in prijazno. Želim si, da bi Eva in Lucija ostali moji prijatelji za vedno. (Ema Veronik)

Učenci 3. b

OB NOvem LETU SMO SI ZAŽELELI

Želim si, da bi naš prijatelj Marko ozdravel, prišel iz bolnice in se hitro vrnil med nas.

Žan Kraut, 6. č

Vse dobro, veliko sreče, ljubezni in zadovoljstva.

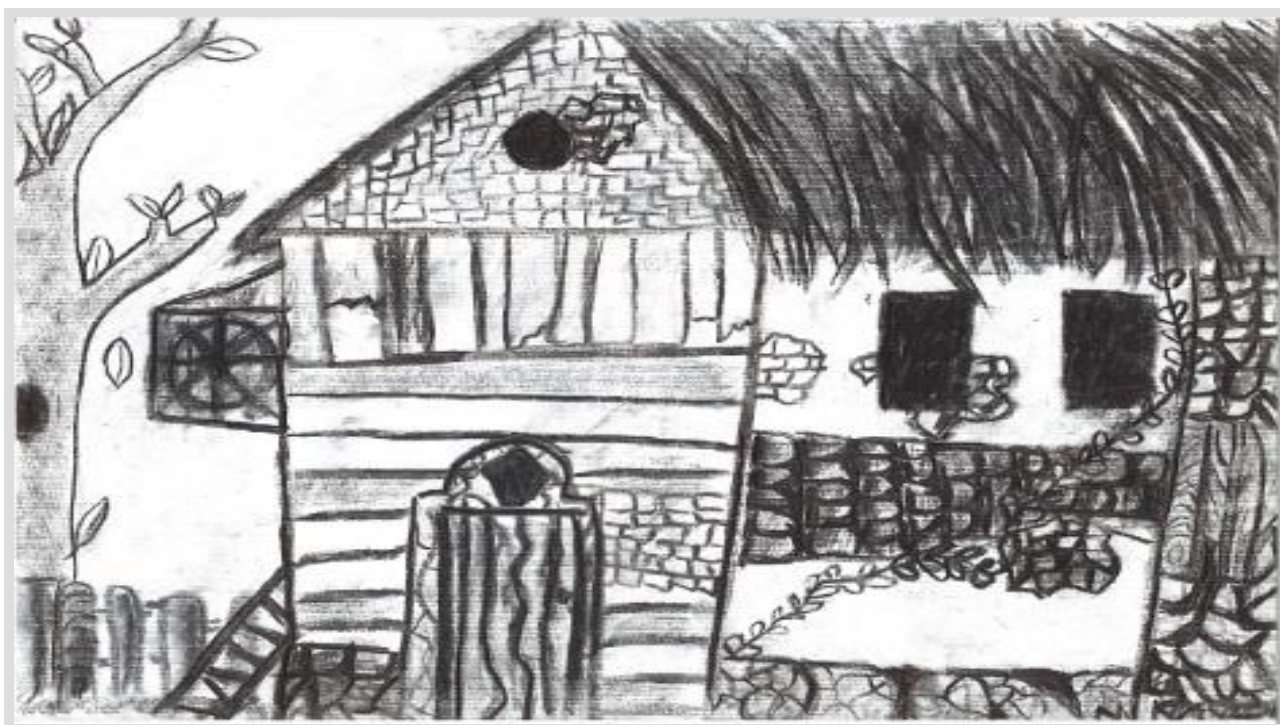
Žan Jecelj, 7. č

V leto 2017 si želim, da bi imela lepe ocene in da bi se v družini lepo razumeli, prav tako v šoli z učitelji. Želim si, da bi bili vsi veseli in bi se imeli radi.

Tia Šipek, 6. č

V letu 2017 si želim, da bi v družini imeli mir, da bi bili vsi zdravi in da bi imela lepe ocene.

Eva Grahornik, 6. č

Nika Pahler Golubič, 7. a

BARVE

Najlepša barva je modra,
je kakor nebo,
kjer ptice pojo.

Ljubezen je barva rdeča,
je kakor vrtnica,
svetleča in dišeča.

Rumena je barva sonca,
kakor najlepšega lonca
in babičinega zvonca.

Zelena je kakor trava,
kjer rože cvete
in ščurki čepe.

Črna je barva molka,
najbolj strašnega volka
in otroka, ki joka.

Ana in Timoteja Kramberger, 6. b, 7. b

PESEM

Zakaj napisala bi pesem,
če imam poškodovano dlesen,
v loncu pa je strašna plesen.

Če znam napisati dobro pesem,
to ne vem,
a še vedno imam poškodovano dlesen.

Sedaj grem k zdravniku,
da mi pozdravi to dlesen
in o tem bom napisala pesem.

Ana in Timoteja Kramberger, 6. b, 7. b

LEBDENJE

Lebdenje je možno le v vesolju. Na zemlji ni možno, ker deluje sila teže in nas sila zemlje vleče v sredino zemlje. Če bi skočili na luni, bi dolgo padali na tla. Če jabolko pade na tla, se odbije, ker se giba. Ko miruje, je jabolko mirno. To je odkril Isaac Newton.

Izak Lorenc, 4. a

SILE DELUJEJO NA TELO

V jesenskem času so drevesa polna sladkih dobrot. Mihec se odloči, da bo šel pobirat jabolka. Družbo mu dela ptiček kolibri, ki lebdi nad njim. Mihec se povzpne na drevo in začne polniti košaro. Ko zapiha veter, nanj deluje sila teže in sila, ki povzroči, da Mihec pade na tla. Jabolka se iz košare odbijejo ter se gibajo do konca hriba, kjer obmirujejo.

Maša Žibek, 4. a

NA NAŠI ŠOLI LEPO JE

Naša šola lepa je,
bogato je opremljena,
v njej učenci igrajo radi se,
saj le naša šola lepa je.

Dve igrišči mi imamo,
zelo zabavno tamle je,
učenci radi se igrajo
na igrišču tam velikem.

Na naši šoli lepo je,
tam mi se zabavamo
saj le naša šola lepa je.

Če prehitro prideš v šolo,
počakaš v večnamenskem prostoru.
Drugačne mi spoštujemo.

Na naši šoli lepo je,
tam mi se zabavamo,
saj le naša šola lepa je.

Če komu všeč ni,
naj le hitro to pove,
saj na naši šoli pomoči veliko je.

Na naši šoli lepo je,
tam mi se zabavamo,
saj le naša šola lepa je.

Tole šolska naša himna je,
počutimo se varni
tu na naši šoli tej.

Na naši šoli lepo je,
tam mi se zabavamo,
saj le naša šola lepa je.

Klara Sedonja, 4. a

MOJ GOVORNI NASTOP

Pri predmetu družba smo si učenci lahko izbrali naslov govornega nastopa. Pripravil sem govorni nastop v power pointu z naslovom Različne oblike površja. V tem nastopu sem govoril o reliefu, nadmorski višini, gorovju, tudi o gori Triglav, hribovju, gričevju, kotlini, dolini, nižini ... Pri delu sem si pomagal z učbenikom družbe in s spletnimi stranmi. Nasvete so mi dali tudi starši. Nastopal sem 23. 1. 2017 v učilnici 4. b. Dobil sem odlično oceno pet, saj sem govorni nastop odlično predstavil.

Anže Škof, 4. b

TINA MAZE

Tina Maze je izjemna športnica, ki je že končala svojo športno kariero. Bila je zares izjemna. Tina je dosegla cilje, ki jih mnogi niso, a do teh ciljev je dolga pot s treningi in napor. Zastopala je državo Slovenijo, na njo smo lahko zelo ponosni. Tina je glavna junakinja literarnega dela Tina in medvedja moč, ki je namenjena otrokom in odraslim. A Tina ni bila samo smučarka, temveč tudi pevka. V svoji karieri je osvojila veliko pokalov in medalj. Tina je bila rojena 2. 5. 1983 v Slovenj Gradcu. Smučati se je naučila pri treh letih. Med osnovno šolo je trenirala odbojko in šest let igrala na klavir. Po osnovni šoli se je vpisala na gimnazijo v Ravnah in istočasno je bila sprejeta v žensko b reprezentanco. Takrat je prvič nastopila na tekmovanjih v FIS in osvojila 1. in 2. mesto. Takrat ji je uspelo priti na najboljša mesta, še posebej v veleslalomu.

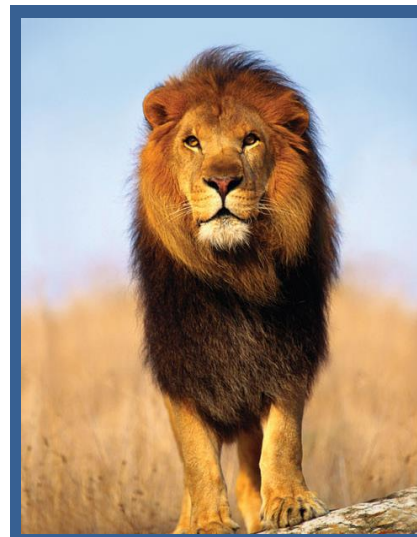
Adelisa Dobaja, 4. b

LEV

Levi so zveri in kralji živali ter nevarni ljudem. Lev je velika mačka, ki lahko zraste v dolžino do 2,5 m, rep pa ima dolg 1,1 m. Težek je lahko do 250 kg, samica pa je lahko težka do 180 kg. Zaradi goste samčeve grive se med vsemi mačkami samec in samica najbolj razlikujeta. Lev živi v Afriki v naravnih rezervatih. Je mesojeda žival in njen plen so ponavadi rastlinojede živali: zebre, antilope, bivoli ter mladiči žiraf in slonov. Živali lovijo v krdelu. Levi se pariyo vse leto, samica skoti od 1 do 3 mladiče, od katerih jih v naravi več kot polovica ne dočaka drugega leta starosti. Največ jih pogine od lakote, kajti levinjam pogosto ne uspe uloviti dovolj hrane ali pa jih pokončajo plenilci (hijene), medtem ko je mati na lovu.

Anej Horvat, 4. b

MAČKE

Mačke so družina iz rodu zveri. So najbolj mesojeda družina izmed devetih. Najbolj znan predstavnik je domača mačka, ki jo je človek udomačil pred 10.000 leti. A družina obsega tudi vse ostale divje mačke, vključno z velikimi mačkami. Vse mačke imajo dobro razvita čutila, kremplje, bliskovite reflekse ter varovalno barvo. Znano je, da večina mačk sliši zvoke do 65 kHz in so dobri plenilci. Vrste mačk so si zelo podobne, razlike med tigrom in domačo mačko so zelo majhne. Samica nosi mladiče približno devet tednov. Skoti lahko od enega do deset mladičev, ki so ob rojstvu slepi in nemočni. Spregledajo šele po dobrem tednu, plaziti pa se začnejo po dveh tednih. Hranijo se z materinim mlekom. Ko so stari osem tednov, postopoma opuščajo mleko in se privajajo na drugo hrano. Mačke se hranijo z mišmi, briketi in ostanki hrane.

Adelisa Dobaja, 4. b

MOJA DOMAČA ŽIVAL

Predstavila vam bom svojega psa. Mojemu psu je ime Aron. Rojen je 7. 12. 2015. Sedaj je star že eno leto. Je zelo velik, težak pa je okoli 40 kilogramov. Je mešanec med ptičarjem in labradorcem. Zelo rad jé. Je zelo nagajiv, saj odnese vse, kar vidi pred nosom. Je črne barve, na trebušni strani pa ima bel križ. Ko je bil star eno leto, smo mu na ovratnico sive barve dali modro pentljo, ki jo ima še zdaj. Zunaj ima ograjo, da lahko teka, saj zelo rad teka. Zelo rad hodi na sprehode in že ko rečeš besedo sprehod, ponori. Na sprehodu zelo rad vleče in vse voha. Radi mu pravimo Arči. Kljub temu da je nagajiv, imam našega psa zelo rada.

Eva Grajfoner, 4. b

Moja domača žival je psička Kepica. Je mešanec in je črno - bele barve, težka je 10kg. Stara je 9 let. Dvakrat je že kotila. Prvič sedem, drugič pa osem psičkov. Kupili smo jo od sosedov, pa se še kar čez travnik pogovarja s svojo mamo in sestro. Največja težava pri njej je, da hoče vedno jesti! Je razigrana in vedno, ko pridem domov, se me zelo razveseli.

Ela Sirk, 4. b

NESMISELNA PESEM

Češnja je tovornjak,
krava je trava,
flomaster je možak,
sladoled je med,
šola je kavč,
očala so frizura,
kura je ura.

Žiga Žižek, 5. b

Koledar označuje denar,
dar je denarja vladar,
kolesar zida pismo,
letalo povozi ribo,
roža sadi oblak,
Ljubljana je glavno mesto nebes.

Špela Košnik, 5. b

Povsod bila je suša,
zelo velika suša.
Na njej bila je deželica,
deželica na dnu morja.
V njej živeli so ljudje,
ki imeli modre so lase.
Žejni cele dneve so bili
in po vodi skakali.

Eva Čeh, 5. b

Kolo ima noge
deček nosi luno
drevo objema človeka
roža kuha juhico
konj seka drva
stol dviga uteži
okno odpira omaro
stenska slika piše pesmi.

Pia Rebernik, 5. b

Avto mi je pojedel banano
kosilo poje Božička
hidrant popije vodo
voda zakikirika
in se mi umika
kam pa bo zdaj šla
Božička bo umila
banano napojila
potem pa spat odšla.

Leon Rozin, 5. b

Riba je lesena
muca je steklena
tovornjak se vozi po cesti
avto pa po zvezdni galaksiji
škatla je rjava
črna je kurjava
jajca so zelena
kokoš pa je rumena

Anja Jemenšek, 5. b

Včeraj je bil nosorog
nosorog brez nog
in rekel sem mu noge
zakaj nimaš nog
zato ker sem nosorog brez nog
zato ker sem nosorog ki ne hodi
zato ker sem nosorog ki ne mara nog
zato ker sem nosorog ki se ne mara premikati.

Adrijana Kurnik, 5. b

Kolo vozi kamenje,
na dimniku rastejo rože,
miza si škornje obuže,
stol si pa hlače sezuje.

Na uri mačka sedi,
z drevesa se slon smeji,
v torbi nosim kamenje,
v peresnici nosim zvezke.

Na zvezku dinosaver sedi,
iz hladilnika se potok cedi.
Omara klobuk si nadene,
postelja pa gleda TV.

Anže Kolarič, 5. b

Konj reže meso.
Roža dela kosilo.
Zvezek piše test.
Svinčnik pripravlja torbo.

Peresnica riše risbo.
Slika piše domače naloge.
Suknjič se oblači.
Voda pije mleko.

Zala Živko, 5. b

Riba poletela je
visoko, visoko v nebo,
tam srečala je krokodila,
ki zmajal je z glavo,
saj prvič videl je,
kako sredi sončnega dne snežilo bo.

Katarina Dajčman, 5. b

RIBIČ

Na majhnem griču je stala hišica. V njej je živel reven ribič. Zgodaj zjutraj se je vsak dan odpravil na delo. S sabo je vzel škafec, da bi vanj dal ribe, ki jih je ulovil. Imel je majhno barko, ki je bila precej stara. Na levi strani je imela luknjo in prav tako na desni. Po opravljenem delu je ribič prišel domov. Za kosilo je šestkrat na teden jedel ribe. Pozno zvečer je šel v svojo izbo, se ulegel na kavč in užival v gledanju televizije. Nekega jutra je bila huda nevihta, a ribič je vseeno moral na delo. S sabo je vzel škafec in dežnik. Nevihta je bila tako huda, da je ribiču odneslo dežnik. Domov je prišel ves premočen in premražen. Ko se je usedel na kavč, je pri vratih zacingljalo. Bila je premočena starka, ki ga je prosila, če lahko vstopi. Ribič jo je povabil naprej. Premražena starka je rekla, da se mu bo to poplačalo. Naslednje jutro se je ribič zbudil v novi, zelo lepi hiši. To je bilo zanj najsrečnejše jutro.

Eva Čeh, 5. b

TINA NA POTOVANJU Z BARKO

Zgodaj davi je skozi okno v izbi že sijalo jutranje sonce. Punčka Tina je bila že budna in je premišljevala, kako bi bilo lepo, če bi potovala z barko. Ta punčka ni bila navadna punčka, ampak je bila nekaj posebnega. Imela je prijazno skrbnico, saj svojih staršev več ni imela. Skrbnico Olgo je prosila, če lahko gresta na potovanje z barko. Skrbnica ji je uresničila željo. Ker sta bili precej revni, sta vzeli srednje velik škafec in vanj dali vse potrebne stvari, ki sta jih lahko stlačili noter. S seboj sta vzeli še vsaka svoj dežnik v primeru dežja. Nemirno sta že čakali na pomolu, ko je naenkrat začelo deževati. Vzeli sta vsaka svoj dežnik in ga odprli. Ko je prenehalo deževati, sta pospravili dežnika in že zagledali barko. Obe sta bili presrečni in se z veseljem vkrcali na barko. V vožnji z barko sta obe uživali. Bili sta presrečni, da se jima je uresničila želja, ki sta si jo vedno želeli.

Nina Čeh, 5. b

ROJSTNI DAN

Miha in Rok sta bila najboljša prijatelja. Imela sta tudi prijatelja Jana, ki bo imel kmalu rojstni dan. Miha in Rok sta bila povabljeni, a nista vedela, kaj mu naj kupita. Davi zjutraj sta se dogovorila, da gresta kupit darilo. Vedela sta, da si Jan želi igračo barko. Ker je deževalo, sta vzela dežnik in se odpravila v trgovino. Vedela sta, da mu prave barke ne moreta kupiti, ker nimata dovolj denarja, zato sta mu kupila plastično barko. Odpravila sta se k Janu. Ker je deževalo, niso mogli spuščati barke. Spomnili so se odlične ideje. V mamini kuhinji so poiskali škafec in ga napolnili z vodo. Odšli so v majhno izbo, postavili škafec na tla in spustili barko. Skupaj so preživeli zanimivo popoldne in niti zavedali se niso, da je nehalo deževati. Dogovorili so se, da se dobijo ob reki, kjer bodo spuščali vsak svojo barčico.

Anže Kolarič, 5. b

DEČEK TILEN

Deček Tilen je živel sam z mamo, oče je odšel pred nekaj leti na barko s trebuhom za kruhom. Želel je urediti hišo, v kateri so živeli. V veliki izbi je streha spuščala, tako da bi lahko imel odprt dežnik, postavljene pa so imeli tudi škafe, da voda ni tekla po tleh. Deček Tilen je bil vesel, skromen fant. Rad je imel svoje živali. Popravili so hišo. Davi je Tilen zbudil mamo. In glej, pred njim je stal oče, ki se je vrnil domov.

Jan Petrič, 5. b

DEŽEVEN DAN

Davi je bil deževen dan. Eva se je odpravila na sprehod z dežnikom. Ko je šla proti domu, je na poti srečala škorca, ki ga je vzela s seboj in ga poimenovala Pepi. Ko je prišla domov, je odhitela v izbo in škorca Pepija dala v kletko. Zvečer je Eva izvedela, da bodo za en teden z mamo in očetom odpotovali v London. Veselila se je naslednjega dne in šla spat. Ko se je zbudila, je pojedla zajtrk, se oblekla in spakirala za London. Nato so se odpeljali do pristanišča. Ko so stopili na barko, je Eva šla v svojo sobo. Popoldan se je kopala v bazenu na barki. Čez 5 dni so prispeli v London. Ogledali so si ves London in čez en teden odpotovali z letalom domov.

Anja Jemenšek, 5. b

ŠKA FEC MATJAŽ

Na klopi v izbi sem pokrit ležal in poslušal mamo, ki mi je za lahko noč brala pravljico Škafec gre na morje. Živel je Škafec Matjaž. Nekega dne je močno deževalo. Škafec Matjaž, ki je bil namenjen v službo v cerkev, je pred odhodom vzel dežnik, da ne bi bil moker. Ko je prišel v cerkev, je bil suh, saj ga je dežnik dobro ščitil pred dežjem. Škafec Matjaž je delal do 8. ure zvečer. Ko je ura odbila osem, je odšel domov. Doma je pogledal televizijo, pojedel večerjo, se umil in šel spat. Naslednji dan so bile poletne počitnice. Bilo je res vroče in Škafec Matjaž se je odločil, da gre na morje. Ko je prispel, je videl najrazličnejše barke, križarke in ladje, ki so prevažale najrazličnejše tovore na druge celine. Škafec Matjaž se je nemudoma pognal v morje. To je počel vseh šest dni. Nato se je vrnil domov. Ko je Škafec Matjaž prišel v cerkev, je vsem sodelavcem povedal, kakšno lepoto oddaja morje.

Aljaž Peklar, 5. b

Anna Katarina Zelenko, 7. b

Kiara Katan, 7. b

ŠOLA V NARAVI – IZOLA 2016

Septembra smo petošolci odšli v šolo v naravi v Izolo, kjer smo se zelo zabavali. Zbrali smo se na lenarški avtobusni postaji in nato odšli na pot, ki je bila zelo dolga. Najprej smo se ustavili v Trojanah, kjer smo malicali in se nadihali svežega zraka. Naprej ni bilo več tako dolgočasno, saj smo opazovali okolico in poslušali razlago za nekatere kraje. Zagledali smo morje. Vsi smo navdušeno strmeli skozi okno. In kmalu smo že bili v Izoli. Vsi smo izstopili z avtobusa, si razdelili kovčke in ključke od sob. Komaj smo stvari razpakirali, že je bilo kosilo. Po kosilu smo imeli uro odmora, nato pa pot pod noge in smo švignili na plažo. Tam smo se kopali in igrali razne igre (predvsem nogomet in med dvema ognjema). Spet smo odšli v sobe, kjer smo se umili in nato odšli na večerjo. Po večerji so nam razdelili telefone, nato pa smo šli na večerni sprehod in zatem spat. Tretji dan smo zvečer šli v Belveder, naslednji dan pa v Izolo. Šli smo tudi na tržnico, kjer smo si kupili spominke.

Katarina Dajčman, 5. b

V šoli v naravi smo za zajtrk dobili dobro hrano. Ko smo pojedli, smo si lahko vzeli viki kremo. Načrtovali smo »viki party«, a nam je na koncu ni uspelo narediti. Žalostno. Vsak dan smo igrali nogomet. Večkrat nam je žoga padla v morje. Vedno je nekdo moral iti po njo. Tisti dan, ko smo zmagovali, smo žogo – že spet – brcnili v vodo. In veste kaj? Videli smo cel »trop« meduz. Tokrat je bil pogumen Vito. Naslednji dan smo na pomolu videli »gigantsko« meduzo. Zadnji večer smo imeli »soba se predstavi«. To je bila najbolj smešna igra izmed vseh. Ali se spomnite viki kreme? Še zdaj imam eno doma.

Jurij Petek, 5. b

Na morju sem rad šel na plažo, se potapljaj, se igral in iskal školjke. Tudi moji prijatelji so se igrali in potapljali. Ker sem pozabil očala, sem imel težave pri iskanju školjk. Z Leonom sva se z roko dotikala mivke v plitvini in odkrila za pest rakcev. Sam sem z roko celo ujel ribico.

Aljaž Peklarič, 5. b

Bil je sončen dan v Izoli. Z Vitom sva se zbudila in na balkonu preverila, ali so kopalke suhe. Naenkrat je iz sosednje sobe stopil Gal. Malo smo se pogovarjali in nato je rekel, da jim je zmanjkalo sladkarij. Rekel sem mu, da jih imamo mi še veliko. Vprašal je, če mu lahko damo malo čipsa. To je bilo nemogoče, saj nismo smeli hoditi na obiske v sosednje sobe. Nato si je Gal domislil, da bi lahko čez balkon k njim vrgli malo čipsa. Rekel sem, da lahko. Prvi kos čipsa je zletel na tla, drugi tudi. Tretji pa je priletel točno na balkon. Gal je rekel, da je misija uspela in vsi smo se nasmejali.

Žiga Žižek, 5. b

Najboljše mi je bilo, ko sem bil v Zalini sobi in je naenkrat nekdo potrkal. Bila je učiteljica Rebeka. Skril sem se pod posteljo in mižal. Pogledala je v sobo, a me na srečo ni našla. Ko sem prišel nazaj v svojo sobo, je bila tam prava »štala«. Žiga, Vito in Svit so skakali po posteljah in kričali: »Verjamem, da zmorem leteti.« Ker je bilo zanimivo, sem se jim pridružil. Svit je skočil na rob postelje in smo se mu smejali.

Nik Golob, 5. b

Z Ano sva se med kosilom, večerjo in zajtrkom vedno obnašali, kot da sva neki najstnici. Veliko sva se smejala in Ana se je vedno lepo uredila. Všeč so nama bili tudi nekateri fantje (Svit Ani in Nik meni). A na koncu šole v naravi sta mi bila všeč kar dva fanta: Nik in Tilen. Fantje so veliko hodili v našo sobo, me pa v njihovo. Igrali smo se skrivalnice.

Zala Pal, 5. b

V šoli v naravi so bili z nami učitelji (Samo, Andrej, Grega) in učiteljice (Rebeka, Mia, Ema in Karina). Na plaži smo se igrali med dvema ognjema, veliko smo plavali in igrali nogomet.

Eva Čeh, 5. b

Vsak dan smo šli na plažo in imeli ocenjevanje sob. Pri ocenah nam res ni šlo najbolje, a smo se trudili. Zadnji večer smo imeli predstavitev sob. Mi smo imeli predstavitev potapljanja. Luka in Aljaž sta govorila, Leon je bil lutka, jaz pa sem kazal stvari.

Jan Petrič, 5. b

V spomin se mi je najbolj vtisnilo, da smo se v prostem času zabavale s fanti iz tretjega nadstropja. Ko so Vitu z balkona padle kopalke, so nam rekli, da nam dajo bobi palčke, če gremo po njih. In res smo šle po kopalke ter jih nesle v sobo. Dobile smo bobi palčke.

Lucija Rola, 5. b

V naši sobi smo si izmislili šalo: »Tok, tok.« »Kdo je?« »Leteča govedina.« Imeli smo tudi svojo himno. Enkrat pa smo celo zamudili na plavalni tečaj.

Leon Rozin, 5. b

Naša soba je bila prekrasna. Imela je balkon, eno posteljo za dva, dvonadstropno posteljo, televizijo in kopalnico. Zgodaj zjutraj je na vrata potrkala učiteljica in nas zbudila. Hrana, ki smo jo jedli, je bila okusna.

Nina Čeh, 5. b

EVROPSKI DAN JEZIKOV

Na pobudo Sveta Evrope že od leta 2001 vsako leto 26. septembra praznujemo evropski dan jezikov. To je dan, ko praznujemo jezikovno raznolikost v Evropi in spodbujamo učenje jezikov. Na ta dan se po vsej Evropi odvija vrsta dogodkov: dejavnosti za otroke in z otroki, televizijske in radijske oddaje, jezikovni pouk in konference. Evropski dan jezikov pa praznujemo zato, da seznanimo javnost z nujnostjo učenja jezikov, s čimer podpiramo večjezičnost in medkulturno razumevanje, da opozorimo na raznoliko jezikovno in kulturno pestrost Evrope ter da spodbudimo vseživljenjsko učenje jezikov v šoli in izven nje. Na naši šoli smo se letos odločili, da predstavimo poljski jezik. Poljska je država v srednji Evropi, kjer živi nekaj čez 38 milijonov ljudi. Glavno mesto je Varšava, od leta 2004 pa je Poljska tudi članica Evropske unije. Poljski jezik spada v skupino slovanskih jezikov, kamor spada tudi slovenščina. Za poljščino pa smo se odločili, ker našo šolo obiskuje učenka, ki zna poljsko, saj njena mama prihaja iz Poljske. Nika Ferk, učenka 3. c razreda, je po šolskem radiu pripovedovala pravljico Rdeča kapica v poljskem jeziku. Predstavnike razredov je naučila dve poljski otroški pesmi, ti pa so nato naučili svoje sošolce. Učenci so uživali ob spoznavanju novega jezika in si med odmori prepevali v poljščini. Nika pa je poljščino predstavila tudi učencem 1. in 2. razreda. Povedala jim je pravljico v poljščini in jih navdušila tudi z narodno nošo, v katero je bila oblečena.

Zahvaljujemo se Niki, ki je odlično predstavila poljščino, in njeni mami, Kamili Ferk, ki je Niko pripravila na nastope. Če vas zanima, kako zveni poljščina, pa vtiskajte začetne besede pesmi na splet in uživajte ob poslušanju.

Simona Peserl Vezovnik

1. pesem:

AAA KOTKI DWA SZARE BURE
OBYDWA NIC NIE BEDA ROBILY
TYLKO DZIECKO BAWILY.

CZERWONY KAPTUREK

2. pesem:

STARY NIEDZWIEDZ MOCNO SPI
STARY NIEDZWIEDZ MOCNO SPI
MY SIE GO BOIMY NA PALCAH CHODZIMY
JAK SIE ZBUDZI TO NAS ZJE
JAK SIE ZBUDZI TO NAS ZJE
PIERWSZA GODZINA NIEDZWIEDZ SPI
DRUGA GODZINA NIEDZWIEDZ CHRAPIE
TRZECIA GODZINA NIEDZWIEDZ LAPIE

PIKIN FESTIVAL

V sredo, 21. 9. 2016, smo se s šolo odpravili na Pikin festival. V Velenju nas je pričakala Pika Nogavička. Ogledali smo si predstavo Užaljeni medvedek. Nato smo šli na delavnice. Šli smo še na sladoled in si ogledali vilo Čira - čara. Potem smo šli v vesoljsko akademijo, v lepotilni salon, na gusarko ladjo, ogled živali in labirint. Nato smo se poslovili od Pike Nogavičke.

Lucija Vinter, 3. b

Bil je lep dan. S sošolci smo se odpravili na Pikin festival. Najprej smo z avtobusom šli po Piko Nogavičko. Nato smo šli gledat predstavo. Ko smo prišli do Pikinega festivala smo šli na delavnice. Tam smo si kupili opice. Potem smo si ogledali Pikino stanovanje, vesoljsko akademijo in lepotilni salon. Na koncu smo šli še v labirint in tako se je dan končal.

Anej Roškar, 3. b

V sredo, 21. 9. 2016, smo šli na Pikin festival. Zbrali smo se na avtobusni postaji. Odpeljali smo se v gledališče. Gledali smo predstavo Užaljeni medvedek. Po predstavi smo se odpeljali na Pikin festival. Tam smo šli na ustvarjalne delavnice in kupovali Pikine stvari. Ogledali smo si tudi Pikino hišo in gusarsko ladjo. Videli smo Pikinega konja. Po ogledu smo šli na sladoled in potem domov v Lenart.

Lan Klevže, 3. b

V sredo, 21. 9. 2016, je bil Pikin festival. Starši so nas pripeljali na avtobusno postajo, kjer smo vstopili na avtobus, s katerim smo se peljali na Pikin festival. Na poti smo se ustavili, da smo imeli malico. Potem smo šli naprej in kmalu prispeli v Velenje, kjer se je odvijal Pikin festival. Malo smo se še peljali in prišli v gledališče, kjer smo si ogledali nastop Užaljeni medvedek. Potem smo se odpeljali k ribniku na Pikin festival. Na Pikin festival smo šli vsi 3. razredi: 3. a, 3. b in 3. c. V delavnicah smo izdelovali različne stvari. Ogledali smo si tudi vilo Čira - čara in gusarsko ladjo. Jedli smo sladoled in kokice, kar smo plačali sami.

Ema Veronik, 3. b

Z avtobusom smo šli v Velenje. Tam smo videli Piko Nogavičko, ki nas je odpeljala na predstavo Užaljeni medvedek. Potem nas je odpeljala na Pikin festival. Tam so bile tri delavnice, kjer sem naredil helikopter in leteči nahrbtnik.

Gal Zavasnik, 3. b

PLANINSKI IZLET

V soboto, 1. 10. 2016, smo se planinci OŠ Lenart odpravili v Polhograjsko hribovje, tokrat na Ključ in Babno goro. Pot nas je vodila skozi Horjul na Koreno (729 m), od koder smo se peš podali do cerkvice Svetega Urha (420 m) in nato na vrh Ključa (623 m). Čas za počitek in malico smo si vzeli pri Partizanskem domu (550 m). Preko Babne gore (543 m) smo se spustili v dolino, kjer nas je pri okrepčevalnici Pr' Andrejc že čakal avtobus. Večino časa smo hodili po gozdnih poteh. Uspešno smo ubežali dežju in preživeli lep jesenski dan v naravi.

Maja Trafela Lubej

TEDEN OTROKA

V tednu otroka, ki je letos potekal od ponedeljka, 3. oktobra, pa vse do petka, 7. 10. 2017, smo na naši šoli organizirali različne prostočasne in razvedrilne dejavnosti za otroke. Tema tedna otroka je imela naslov: SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI. Zato smo pozornost posvetili času, ki ga otroci in mladostniki živijo danes, in času, ki ga bodo živeli v prihodnosti. V kakšnem svetu otroci želijo odrasčati, v kakšnem svetu želijo živeti kot odrasli, kakšen svet si želijo ustvariti; o vsem tem so otroci in mladostniki sami in/ali ob pomoči odraslih razmišljali, razpravljali, pisali. Teden otroka smo tudi letos, tako kot prejšnja leta, povezali s temo otroškega parlamenta, ki so si jo mladi parlamentarci sami izbrali na zasedanju nacionalnega Otroškega parlamenta in ima naslov OTROCI IN NAČRTOVANJE PRIHODNOSTI. Otroci so si zaželeli, da bi teden, ki je namenjen njim, preživeli malo bolj sproščeno, ob igri, kakšni prijateljski tekmi med vrstniki, brez (ali z manj) domačih nalog in da bi v okviru pouka ali razredne ure namenili nekaj časa pogovoru o letošnji temi, torej svetu, v katerem želijo živeti. Zato smo v naši šoli organizirali in izvedli naslednje dejavnosti:

V ponedeljek, 3. 10. 2016, je potekal SVETOVNI DAN OTROK. Zato smo dan namenili medgeneracijskemu povezovanju. Učenci 9. razreda so z razredničarkama obiskali učence 1., 2. in 3. razreda, učencem prebrali pravljice, se pocartali in igrali družabne igre.

V torek, 4. 10. 2016, je potekal SVETOVNI DAN ŽIVALI, zato so učenci od 1. do 3. razreda v spremstvu staršev s sabo za eno šolsko uro pripeljali hišne ljubljence. Na dvorišču spodnje šole je bilo živahno. Učenci so predstavljali svoje ljubljence, jih občudovali, jih sprehajali, nosili in božali. Razstava živali je bila pestra, od najmanjših do največjih, vse pa so bile prav prijazne.

V sredo, 5. 10. 2016, so prvošolci in drugošolci odšli na obisk k otrokom in vzgojiteljicam v vrtec, za učence predmetne stopnje pa je bil v večnamenskem prostoru šole organiziran prvi šolski ples.

V četrtek, 6. 10. 2016, so učenci od 4. do 9. razreda izvedli športni dan – kros. Dan je bil zelo hladen, a po podelitvi priznanj najboljšim tekačem sta srca in dlani skozi enourni nastop ogrela reper Zlatko in pevka Tamara. V uvodni predstavitvi smo spoznali njegovo življenjsko zgodbo, spoznali smo ga kot zabavnega, sproščenega in srčnega pevca.

Naši učenci (trije fantje) so mu pripravili presenečenje – odrepali so pesem. Ob koncu koncerta pa je reper Zlatko razveseljeval s podpismi in fotografiranjem.

V petek, 7. 10. 2016, je potekal sprejem prvošolcev v Skupnost učencev šole. Učenci od 2. do 5. razreda so pripravili krajši kulturni program, vsaka oddelčna skupnost se je predstavila s pesmijo, z recitacijo, s plesom ali z glasbeno točko. Učence je pozdravil g. ravnatelj in prvošolcem ob tej priložnosti namenil nekaj besed o vedenju in dolžnostih otrok, prvošolce pa sta nagovorila tudi predstavnika skupnosti učencev, Žiga in Maja. Prvošolci so ob zaključku prireditve prejeli darilca: obesek (hiško), sok in čokoladico. V tem tednu so učenci od 3. do 5. razreda v različnih terminih odigrali prijateljske medrazredne moštvene igre. V oddelkih podaljšanega bivanja so učenci v popoldanskem času izdelovali lutke – navihanke in navihance. Mlajšim učencem so se pri ustvarjanju pridružili učenci – prostovoljci iz 3., 4. in 5. razreda - in pomagali pri ustvarjanju. V tednu otroka za učence od 1. do 3. razreda ni bilo domačih nalog, za učence 4. in 5. razreda v petek, za učence od 6.- 9. razreda pa v torek. V šolsko delo in v podaljšano bivanje so bile vključene igre, ki so jih predlagali otroci. V oddelkih ONIS-a in PPVI-ja so se učenci udeležili nekaterih že naštetih skupnih aktivnosti, dodali pa so še nekaj svojih: pri urah likovne umetnosti in glasbe so poslušali pesmi po svojem izboru, pri gospodinjstvu so pekli pecivo, ure naravoslovja so preživeli v naravi. In še kot zanimivost: predstavniki SUŠ-a od 6. do 9. razreda so ta teden pripravili jedilnik po njihovem izboru, kar je pomenilo, da so bile malice in kosila posebej slastna! Teden je bil glede na zbrane vtise prijeten za otroke, upam pa, da je bil ob vseh zgoraj naštetih dejavnostih prijeten tudi za vse, ki smo z njimi sodelovali!

Tadeja Volavšek, mentorica SUŠ-a od 1. do 5. razreda

NASTOP REPERJA ZLATKA

Na naši šoli smo ob tednu otroka gostili glasbenega gosta, reperja Zlatka. Po koncertu si je vzel čas in nam odgovoril na naša vprašanja. Šolske novinarke smo bile navdušene nad njegovo sproščenostjo in sporočili, ki nam jih je posredoval. Upam, da boste tudi bralci uživali v njegovih odgovorih.

Od kod prihajate?

Rojen sem v Ljubljani, odrasčal sem na Fužinah in lahko povem, da je bilo to zelo zabavno in razigrano otroštvo. Veter v laseh, šport, sonce. V časih, ko sem bil v osnovni šoli pa vse tja do srednje šole, mi je bilo najbolj toplo in najbolj vroče. Izkoristil sem poletje maksimalno.

Ker smo ravno v tednu otroka, nas zanima kako ste vi preživeli svoje otroštvo.

Zlatko odgovori z repom: Poletje na Fužinah, različne generacije, različne nacije. Igrišče polno, brez

ene racije, vsi pod enim soncem z enim razlogom: Basket tri na tri, bejzbol, fuzbal pred blokom, ni da ni. Kregam se s Tino, z Andrejem pa Rokom, dokler se ne znoči, se smejimo za blokom. Noben se ne uči, vsi se Ediju smejimo, ko heca vse skup v glavo, in pol skup bežimo. Zdej tečem pred spomini, poskušam jih ujet, ne morem verjet - danes dajem euro za sladoled, včasih šestdeset, leta devetdeset, ko punce niso gledale za oblekami in mercedesom. Dons se ga s Tamaro nasekam, ko rata mi band, repava, pojeva, iščeva ljubezen na prvi pogled. Ko dajeva rep, je v srcu toplo, gledam v nebo, počivajte v miru, ni več tko.

Takšna je ena izmed pesmi, v kateri sem opisal delno svoje odraščanje. In Zlatko spet zarepa:

Daj, ne gledat, miž, z mano pred blokom sediš, v žepu drobiž, povej, če še mi slediš. Kakšna je ta scena, kakšen je ta folk, sej nima veze, men bolj sede šlatanje sošolk, skakanje s plezal, leva roka, desen žep, ne bom pozabu, Bruce Lee bil mi je za vzgled. Čist bed, zarad jezika fasal ta prv ukor, ne najbolj hud v klasu, ampak najbolj nor. Vseen, če se je treba za karkol odločit, v njem neobremenjen, nezaposlen. Ujet v svoj svet, nikol več tko sproščen, dons sem tok zgubljen, ko pogledam nazaj. Prav dober se zavedam, vem točno zakaj, tedaj, kolega, vsega tega se je tok zgodil in težko si je predstavljat, da ti cajti so minil.

Kaj vas je spodbudilo, da ste se začeli ukvarjati z repanjem?

Vedno se hecam, da nisem imel nič pametnejšega za delati, pa sem se potem odločil za rep. Spodbudilo pa me je pravzaprav to, ko me je psiholog v šoli vprašal, kam si želim iti naprej po osnovni šoli, pa sem rekel, da nimam pojma, vendar da bi šel nekam na štiriletno šolo. Pa mi je odgovoril, da sem smešen, da mi že v osnovni šoli skozi prste gledajo, čeprav to ni bilo res. Nato mi je rekel, da moram biti pek, jaz pa nisem želel biti pek. Potem sem se doma pogovarjal z očetom in mamom, ker res nisem vedel, kam bi šel. Mene je predvsem zanimal samo šport. Ampak na srečo tega ni nihče opazil razen mene, da sem sam tekal tudi pozimi, ko ni bilo nikogar na igrišču. To je ta volja, o kateri govorim v svojih komadih. Se pravi, sneg dvajset centimetrov, jaz pa še zmeraj z žogo na igrišču. Ampak če te nihče ne opazi, je to bolj tako. To pa ne pomeni, da moraš obupati, ampak greš naprej. Potem sem govoril z mamom, moj dedek je bil mizar, in je rekla, naj grem na takšno šolo, kjer bom lahko delal s svojimi rokami. Torej če ne veš, kam bi šel, se izuri za nekaj, kar boš znal narediti. In sem šel za mizarja. Tako da sem po izobrazbi mizar. V srednji šoli pa sem začel pisati poezijo. Istočasno pa sem bil tudi zaposlen v restavraciji s hitro hrano, torej dopoldan sem bil v šoli, popoldan pa sem delal. Začel sem pisati lepe misli na papirčke in potem, ko je prišla kakšna luštna punca na blagajno, sem ji dal kakšno to svojo lepo misel. Potem pa sem spoznal repersko družbo in sem se začel družiti z njimi. Nato je en kolega predlagal, da bi to svojo poezijo spremenil v hip hop rep. Tako se je tudi zgodilo. Nato sem zelo veliko časa vadil, repal v freestylu (repanje iz glave): Zdaj pred kratkim sem naredu gris, upam, da se bom najedu. Mam intervju in vse po resnici bom povedal. To včasih sem gledal samo preko televizije. Dons imam svoje vizije in Zlatan Čordič pride brez vizije, ampak še vedno furam rep in džez, ko je treba repat, lahko repam, ni zmeraj v igri keš. Zato ker če tole rad maš, potem prideš na oder...

To sem delal cele dneve, kasneje pa smo izdali prvo ploščo. Leta 2001 sem začel, leta 2007 pa sem izdal CD. Zaradi tega rečem: Vaja dela mojstre, trening pa legende. Nisem eden izmed tistih, ki bi verjel v talent. Predvsem verjamem v trdo delo in v to, da če si nekaj res želiš, ne smeš obupati; da slej ko prej morajo popustiti tudi tisti, ki te držijo nazaj. Zakaj sem danes tukaj z vami? Danes sem tukaj z vami, ker imam raje nastope v osnovnih šolah, kot pa kjer koli drugje, npr. v diskoteki, ki jo drži kakšen privatnik, ki mu je v interesu samo to, da proda čim več pijače, da potem mladi niti ne vedo, kako so se vrnili domov. To ni moja glasba, moja glasba je ravno nasprotno. Želim, da vam dajem neko upanje, motivacijo. Se pravi, če je meni uspelo, pa nisem nikakršen talent, zakaj potem nekomu drugemu tudi ne bi uspelo. Predvsem to je moja filozofija, zaradi tega se rad družim z učenci na osnovnih oziroma srednjih šolah, rajši kot pa nekje, ko me pokličejo in rečejo, da bomo začeli ob deseti uri, potem pa ljudje čakajo do enih. To je katastrofa, to ni kultura.

Kako se je začela vaša reperska kariera?

Začela se je tako, da sem prepoznal, da na sceni ni bilo veliko slovenskih umetnikov repa, pa še tisti, ki so bili, so posnemali druge. Tisti, ki posnemajo, velikokrat dobijo večjo priložnost kot tisti, ki so resnični. No, jaz nisem hotel posnemati ameriške scene. Ljudem je bilo zanimivo, da so posnemali to hip hop kulturo, torej široke obleke in vse drugo, kot je bilo v Ameriki. Kljub temu da jim doma ni nič manjkalo, so želeli nekaj razlagati ta sistem. Ampak na srečo tam, kjer sem jaz odraščal, nisem rabil gledati filmov, da bi videl žalostne zgodbe, žalostne prizore. In zaradi tega nisem rabil posnemati. Rekel sem, da ne bom posnemal drugih, ker prihajam iz tega konca in bom povedal svojo zgodbo. Se pravi, če bi odraščal npr. v Radljah ob Dravi, bi verjetno repal o tem, kako je lepa široka Drava, včasih zna poplavit, ampak poleti nam je fajn. Imamo lepe hribe, sosedi so nam Avstrijci... Tudi o ljubezni bi verjetno govoril na drugačen način. Tako pa sem odraščal tam, kjer sem, nisem imel izbire in sem govoril o teh stvareh. In predvsem danes ne bi bil tukaj, če se ne bi odločil za to pot, ampak bi bil samo še en v ozadju, ki je jezen na sistem brez razloga.

Katera vaša pesem vam je najljubša in zakaj?

Nimam najljubše pesmi, nimam najljubšega filma, imam samo najljubšo mamo (smeh). Zelo težko bi se odločil za naj igralca, naj ... Nimam naj stvari, ker ne vem, katera je lahko naj stvar. Res si ne znam predstavljati. Tako spoštujem dela posameznikov, da bi se težko odločil, ta mi je pa najboljši. Tako težko se mi je odločiti za naj stvar, kot če bi mi nekdo rekel, da se naj odločim, koga imam najraje od svojih otrok. Nemogoče.

Na katere svoje uspehe ste najbolj ponosni?

Najprej, da razčistimo definicijo uspeha. Uspeh v mojih očeh pomeni: med umazanimi obdržati čisto vest. To je zame uspeh. Uspeh je to, da imam srečo imeti zdrave otroke. Uspeh na žalost večina mladih v Sloveniji vidi, kot da imaš veliko financ. No, če bi to bil uspeh, potem ne bi bilo toliko teh naših bogatinov žalostnih. Mislim, da ni vse v denarju in financah. Jaz sem bil enak takrat, ko nisem imel financ, pa tudi danes, ko jih na nek način imam za razliko od prej. Delam že od srednje šole in mi je to zaradi tega toliko lažje. Na začetku moje kariere so me po enem snemanju fantje pospremili in smo šli najprej na sladoled, da sem se jim zahvalil, da smo delali. Potem so pa na vsak način hoteli iti z mano do avta, jaz pa nisem vedel zakaj. Potem smo prišli do mojega golfa dvojke, ki je bil v tistem času starejši kot jaz, in oni gledajo začudeno, če to res jaz vozim. Ljudje pa ne vejo, da je bila to moja zelo pametna poteza. Z njim sem varčeval, da sem lahko vlagal v svojo glasbo. Večina ljudi naredi obratno. Kupijo si avto, ki si ga sploh ne morejo privoščiti in plačujejo vsak mesec za njega. Potem pa pravzaprav nimajo nič od njega. Ljudje smo si različni, jaz ne obsojam nobenega. Pri teh fantih sem videl, da so me videli na televiziji in v časopisu in si mislili, da imam boljši avto. Torej so pomislili, da sem uspešen in to takoj povezali s tem, da imam neko premoženje. Ampak to ni uspeh. Uspeh je, da med umazanimi, pohlepnimi, dvoličnimi ljudmi obdržiš čisto vest. Danes na žalost vsi krivijo in govorijo, kako so politiki taki bla bla bla. Ampak roko na srce, mene noben od politikov ni na osebni ravni izkoristil za avtorske pravice, to so naredili drugi ljudje, ki so prav tako pljuvali po politikih. V bistvu so pa bili oni isti. Ko sem omenil čisto vest - zelo težko je, moraš biti zelo trmast, ampak se da. Ljudje se ne zavedajo, da čas zelo hitro mine in da bomo enkrat vsi zaspali za večno. Če ljudje mislijo, da je to tako preprosto, z vsemi grehi, ki jih naredijo, se jaz s tem ne morem strinjati. Rajši vidim, da sem v neki negotovi prihodnosti, kar pomeni, da se za tri mesece vnaprej ne rabim sekirati, potem po treh mesecih pa moram nekaj ustvariti. To mi daje motivacijo, da se zbujam, da sem odgovoren, da živim in da grem naprej.

Kaj pa glede Slovenije? Na kaj ste ponosni kot Slovenec?

Nasploh sem ponosen na gospoda Franceta Prešerna, ker je bil tako napreden, da sem svoj deseti album poimenoval Žive naj vsi narodi, torej sem uporabil besede, ki jih je on zapisal. Če jih ne bi on

zapisal, bi jih definitivno moral jaz, saj se s temi besedami popolnoma strinjam. Ponosen sem pa tudi na to, da smo (zarepa) mala zelena dežela, pa mammo več talenta kot Peking. Se pravi, številčno nas je zelo malo, ampak smo na vseh področjih zelo uspešni. Ponosen sem na te uspešne ljudi, ki predstavljajo Slovenijo v takšni luči, kot se spodobi, torej v pozitivni luči. Ne bi se strinjal s tem, ko nekateri rečejo, da je v Sloveniji zelo veliko zavisti. Vsepovsod, po vsej Sloveniji, sem spoznal ogromno dobrih ljudi. Nisem eden izmed tistih, ki bi rekel Štajerska, Maribor, Olimpija ... Če gre na primer Maribor igrati v Ligo prvakov, bom navijal za njih, kljub temu da privoščim tudi Olimpiji in da sem iz Ljubljane. Nisem klasičen Ljubljčan, niti nekdo, ki bi ga lahko zavedli, da bi kogar koli sovražil. Si predstavljate, da navijate za en klub in te nekdo nagovarja: »Ubij, ubij, ubij.« Zakaj bi sovražil nekoga, ki ga sploh nisem spoznal, to je meni totalno nesprejemljivo. Ponosen sem na to, da mislim s svojo glavo.

Se v prostem času ukvarjate še s kakšno dejavnostjo, hobijem?

V prostem času najraje pijem kavo in definitivno se najraje tudi posvečam svoji družini. Resda nimam urnika, moj urnik je zelo razpršen. Danes sem otroke odpeljal v vrtec, zdaj sem pri vas na obisku, potem grem nazaj po njih v vrtec, nato domov na kosilo in popoldan bom malo doma. Zvečer si dam pa duška in se mogoče srečam s kakšnim prijateljem. Aktiven pa sem tudi športno, rad imam nogomet, košarko, plavanje. Sem pa večino svojega časa na kolesu, ker ne maram gneče na cestah in se zato po Ljubljani vozim s kolesom.

Vaši repi imajo zelo sporočilna in kvalitetna besedila. Velikokrat v njih poudarjate različne vrednote. Katere vrednote pa so vam najpomembnejše?

Moja besedila so takšna predvsem zato, ker prihajajo iz življenja in iz prve roke opisujem dogodke, ki so lahko veseli ali na žalost tudi manj veseli. Vendar moje vrednote so predvsem bolj enostavne - rad preberem kakšne pregovore, saj je v teh majhnih pregovorih stlačenih sto let izkušenj nekega naroda (npr. Rana ura, zlata ura.) Če bi se držali teh pregovorov, za katere so ljudje rabili sto let, da so jih stisnili v tako kratek stavek, ki je nam zelo samoumeven in enostaven, bi bilo res fantastično, saj je v teh pregovorih zelo veliko resnice. Imam pa tudi svoj pregovor: »Kdor se zjutraj zbuja, priložnosti ne zamuja.« Se pravi, ne rabimo biti jezni na ljudi, ki so sami ustvarili veliko. Ne more se nekdo, ki ni nič delal v svojem življenju, jeziti na tiste, ki delajo, saj je vsak imel priložnost, ki jo je lahko izkoristil ali ne.

V enem izmed vaših intervjujev ste povedali, da vas boli vsakič, ko pogledate dnevnik, da vas boli, ko vidite, kaj se dogaja. Menite, da lahko s svojo glasbo kaj spremenite? Kako lahko kaj spremenimo mi?

To je v bistvu zelo enostavno: »Ne delaj tega, kar nočeš, da drugi delajo tebi. Ti si kreator svoje sreče, sreča skriva se v tebi. Prava pot je ljubezen, do drugih bodi nežen.« Svojemu sinčku sem dal ime po sirijem otoku, ki ga je naplavilo na turško obalo. Sam sicer vojnih katastrof nisem občutil, vendar vem, kako to zgleda, ker so tudi nekateri moji predniki bili begunci. Zdaj imam sorodnike po vsem svetu, kar pa ni ravno lepo, ker jih lahko vidim le enkrat na leto. Odločil sem se, da bom sinu dal tako ime zato, da ko bo odrasel ter padel v družbo norcev in ga bodo hoteli odvreči s sabo in če bo šibek, bo šel z njimi. Ko bo imel težave, upam, da se bo spomnil, da ima očeta, ki mu je v bistvu najboljši prijatelj. In upam, da bo prišel po mene ter se želel pogovoriti. Takrat mu bom rekel: »Glej, jaz sem tebi dal ime po fantku iz Sirije, Ailan - obsijan z mesečino. Ko si se rodil, ni bila polna luna, ampak je bilo tako svetlo, kot da bi bil v filmu. Ime sem ti dal po tem fantku, da ne pozabiš, da so morali ljudje zapustiti svoje domove, da so našli mir, ki je za nas samoumeven.«

Všeč nam je bilo, ko smo v enem izmed intervjujev prebrale, da zagovarjate, da je slovenščina tisti ta pravi jezik za ustvarjanje in ne kot nekateri govorijo, da se lažje izražajo v angleščini. Nam lahko še kaj poveste o tem?

Lahko samo še dodamo, da je to totalno resnično. Mene ne moti, da posamezniki rečejo, da se v slovenščini ne morejo izražati oziroma oni celo rečejo, da se ne da. Če oni govorijo v prvi osebi, se pravi, da se oni ne morejo izražati v slovenščini. Potem si očitno lahko tudi priznajo, da so nekreativni oziroma nesposobni. Kaj bi rekli France Prešeren, Ivan Cankar, Primož Trubar, ko bi slišali, kako danes ljudje razmišljajo. Vidimo, da imamo ogromno pritiska iz zunanjega sveta; vse, kar je tuje, je boljše kot pa domače. Čeprav ni res. Moj paradižnik iz mojega vrta, ki ni zelo velik, ampak veliko rodi, je boljši kot pa kateri koli drugi paradižnik iz katere koli trgovine, čeprav se na reklamah njihov stokrat bolj sveti. Isto je z jezikom. Ne bi rad izpadel, kot da pametujem, ampak jaz samo govorim stvari, kot jih vidim, in mislim, da jih vidim pravilno.

Imate kakšne načrte za prihodnost?

Ja. Pojem sendvič, popijem vodo, mogoče eno nektarino, grem po svoje otroke in z njimi na kosilo. Jutri je že petek in bom moral biti priden. Tako da imam take kratke plane (smeh). Dan po dan, korak za korakom, ampak z občutkom vsak dan. Nekdo me je vprašal, kaj si želim oziroma kaj je za mene življenje. Življenje je zame, da si najdem čas, da grem na travnik, vzamem deko, jo razgrnem, vzamem malo sadja in to je to. V večjih mestih, vsaj pri nas v Ljubljani, res vse malo bolj hitro mine. Kjer so recimo manjša mesteca, vasice, je to malo lepše, malo bolj umirjeno, ljudje imajo več časa. Čas je najbolj dragocen, tako da morate res premisliti, s kom in kako ga boste porabili. Danes sem presrečen, da sem lahko pri vas na obisku in da smo po mojem nastopu naredili en tak super pogovor. Držim pesti, da ga bo še kdo od vaših prebral.

Za konec pa vas prosimo za sporočilo učencem na naši šoli.

Delajte tisto, kar vas veseli, in s svojim delom ne škodujte drugim. In ne pozabite, da je svet lep, držite glavo gor, žive naj vsi narodi ... Ni vse v talentu, vztrajajte, začetki so težki, vendar so zaradi tega rezultati sladki.

Anja Ketiš Radič, Zala Šalamun, Zala Koler

PRESENEČENJE

Vsako leto na šolo povabimo glasbenega gosta. Letos nas je zabaval reper Zlatko. Po njegovem nastopu pa so nam trije fantje iz 8. in 9. razreda pripravili presenečenje. Zarepali so pesem v albanščini, angleščini in nemščini. Ko smo jih videli z mikrofoni v rokah pred vsemi razredi naše šole, smo bili vsi presenečeni, saj nastopa nismo pričakovali.

Lirigzona in Hasana iz 9.b razreda sem vprašala, kako sta se počutila pred in med nastopom. Povedala sta mi, da ju je bilo strah in da sta imela tremo, a sta na koncu bila zadovoljna z nastopom. Tudi Istrefa iz 8. b je bilo strah in je imel tremo, a bilo mu je všeč, saj je nastopal pred vsemi puncami na šoli. Tudi on je bil zelo zadovoljen s svojim nastopom. Vse tri sem vprašala, če bodo še kdaj pripravili kakšen nastop. Ideja jim je bila všeč. Upajo le, da se bodo na naslednji nastop lahko pripravljali dlje časa.

Urška Ribič, 9. b

AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA

V oktobru je potekala akcija zbiranja odpadnega papirja. Zbranega je bilo 14274 kg papirja. Naslednja akcija bo potekala v spomladanskih mesecih. Lepo vabljeni, da se ponovno odzovete in sodelujete v akciji.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	434	6.a	778
1.b	330	6.b	748
2.a	413	7.a	562
2.b	815	7.b	1759
3.a	388	8.a	346
3.b	954	8.b	1013
3.c	414	9.a	647
4.a	743	9.b	804
4.b	1437	ONIS 6č, 7č	57
5.a	887		
5.b	745		

EKO tim OŠ Lenart

ŠOLA V NARAVI - 8. RAZRED

Učenci 8. a in b razreda smo se 21. novembra odpravili proti Kranjski Gori. Ob 12. uri smo prispeli na dom CŠOD (center šolskih in obšolskih dejavnosti). Pričakali so nas tamkajšnji učitelji ter nas pospremili do naših novih sob. Po nastanitvi v sobah smo se odpravili na naše prvo kosilo. Po kosilu smo se razdelili v skupine in se odpravili na različne zanimive aktivnosti. Skozi ves teden smo se preizkušali v lokostrelstvu, pohodništvu, orientacijskem pohodu in znanju biologije. Poslušali smo tudi predavanja o zgodovini Kranjske Gore, pravilih na pohodu in o nevarnosti uživanja drog. Imeli smo tudi nekaj prostega časa za pogovor, branje knjig, igranje namiznega tenisa in praznovanje Jakobovega rojstnega dne. Ker smo telefone pustili doma, smo se zelo povezali med seboj. Vsako jutro smo imeli tudi jutranjo telovadbo, ki pa zaradi hitrega bujenja ni bila vsem všeč. Po telovadbi smo se odpravili na zajtrk in nato na aktivnosti, ki smo jih imeli pripravljene v programu. Ob večerih smo imeli večerne aktivnosti, med katerimi so bili kvizi, predstavljanje sob in predavanja. Po petdnevem bivanju v Kranjski Gori smo se po kosilu odpravili na pot domov. Zahvaljujemo se učiteljem CŠOD in razredničarkama za prijetno bivanje.

Lara Štraus, Neja Bračič, 8. a

PLAVALNI TEČAJ

Učenci smo bili na plavalnem tečaju v Radencih. Najprej smo oblekli kopalke in se stuširali. Komaj smo čakali na bazen. V bazenu sem plavala. Po kopanju smo jedli sendviče. Zadnji dan smo dobili priznanje. Kopanje je bilo zabavno.

Urška Lešnik, PPVI 3

PREDBOŽIČNI USTVARJALNI TRENUTKI

Božično-novoletne delavnice so v šolskem letu 2016/2017 potekale v četrtek, 24. 11. 2016, od 17.00 do 18.30 v večnamenskem prostoru OŠ Lenart. Uspelo nam je priklicati toplino božičnega časa, začutiti njegov radostni duh in prisluhniti melodiji srca, ki nam je šepetala najlepše božično-novoletne kreacije.

Uspešno in zadovoljno smo izpeljali delavnico ustvarjanja adventnih venčkov in aranžmajev. Ob zvokih božične glasbe smo pekli okusne medenjake. Polni pričakovanj in razigranosti smo izdelali božično-novoletne voščilnice v podobi skrivnostno obarvanih smrečic. Med učitelji, starši in učenci je tako stekla prijetna komunikacija in sodelovanje, prebujeni so bili vsi kotički kreativnosti. Obiskanost je bila velika, kakor je bilo pričakovati, saj so delavnice na OŠ Lenart že nekako tradicija. Uspelo nam je pričarati čarobno vzdušje, polno radosti in srčnih pričakovanj. Starši in otroci so zadovoljni in ponosni nad svojimi kreacijami odhajali domov.

Z veliko mero spoštovanja se kot vodja tima božično-novoletnih delavnic zahvaljujem vsem članom tima za uspešno in srčno sodelovanje in tistim učiteljem, ki so na različne načine prispevali, da so delavnice stekle v najlepšem vzdušju.

Nadja Ferk Rodeš

NOVOLETNO PRAZNOVANJE S STARŠI 3. C RAZREDA

V sredo, 15. 12. 2016, smo imeli novoletno srečanje s starši (prisotni so bili vsi starši in otroci). Otroci so samostojno pripravili program za starše (peli so pesmice, plesali in recitali pesmi). Zelo so se potrudili in starši so jih nagradili s ploskanjem.

Hkrati je bilo to tudi slovo od učiteljice in razredničarke, Tinke Petovar. Starši in otroci so pripravili kulturni program za učiteljico. Predstavnica staršev, ga. Jerneja, je povedala nekaj besed v zahvalo, nato je sledilo presenečenje: otroci so se s pomočjo učiteljice Vesne in Simone naučili splet plesov in pesmi ter ga odplesali. Sledila je še skupna pesmica otrok in staršev in seveda pogostitev s pecivom in sokovi ter velika TORTA, ki so jo spekli v gostilni Šiker. Vse je bilo zelo ganljivo (v očeh so se mi nabrale solze, ki jih nisem mogla zadržati).

Zahvaljujem se vsem staršem in učiteljicam, ki so pomagale pripraviti program. Dobila sem zelo lepo urejen album z mislimi in risbicami. Otroci so mi zapisali v spomin:

GAŠPER: Spomnim se, ko ste nas za prvi april nahecali, da pišemo narek.

ALEX: Spomnim se plavalnega tečaja.

FILIP: Všeč mi je bilo, ko smo se peljali na plavalni tečaj.

ŽIVA: Spomnim se, ko smo v drugem razredu delali božične okraske in Pikinega festivala, ker smo se imeli lepo.

TANJA: Spomnim se, ko smo risali sebe in ko smo bili na delavnicah na Pikinem festivalu.

EVA: Spomnim se vašega rojstnega dne, ko smo bili v prvem razredu. Narisali smo vam risbice in vam čestitali, nato pa smo jedli.

MANCA: Spomnim se treh zelo lepih šolskih let, ker ste nas učili vi, učiteljica Tinka.

TIJA: Najbolj se spomnim, ko smo v prvem razredu imeli šport in je Anže špuknil na tla in ga razmazal. Rekli ste mu, da to delajo stari dedi.

GAL: Jaz se spomnim, kako ste me učili matematiko.

ŽIGA: Moj najljubši spomin je, ko smo šli na Pikin festival, ker smo šli tudi v labirint. Spomnim se tudi, ko smo šli v lončarsko vas.

NICOLE: Najbolj se spomnim, kako smo pri glasbeni umetnosti plesali.

IZA: Spomnim se Pikinega festivala, ko ste šli z mano po Fickota. Spomnim se tudi plavalnega tečaja, ko ste me prišli pogledat, kako skačem v vodo.

JURIJ: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo odšli na Pikin festival, ker je bil tam labirint in ker smo lahko šli v Pikino hišo.

MATIJA: Spomnim se, kako ste me učili črke, številke, plus, minus, deljeno in kje mora biti pika. Spomnim se tudi, da smo bili na Pikinem festivalu, kjer sem kupil Fickota in ga takoj izgubil.

ANUŠKA: Spomnim se, da smo bili na Pikinem festivalu v labirintu in se smejali. Spomnim se tudi vožnje z vlakom in kako sem se s prijateljicami najedla bonbonov.

LANA: Všeč mi je bil tehniški dan, ko smo delali snežinke.

NIKA: Spomnim se prvega šolskega dne, ko smo se spoznali. Poklicali ste nas in nam vsakemu posebej naredi rumeno rutico in metuljčka.

ANEJ: Najbolj mi je bilo všeč, ko ste me učili v prvem razredu.

ANŽE: Spomnim se, kako ste nas učili in nam peli. Spomnim se tudi, da ste nas gledali na plavalnem tečaju.

LEON: Jaz se spomnim, da ste nam veliko pomagali in nas učili slovenščino.

NIKI: Najbolj mi je bilo všeč na Pikinem festivalu in na plavalnem tečaju.

ANDRAŽ: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pisali teste pri matematiki.

Kristina Petovar

PRAZNIČNI DECEMBER

V zadnjem mesecu leta 2016 smo učiteljice 1. triade poskrbele, da za učence ni bil le običajen mesec, ampak so to bili dnevi polni pričakovanj, veselja, zanimivosti, presenečenj in skrivnosti. Že v začetku decembra smo v naše razrede priklicali zimo - okrasili smo okna v učilnicah s ptičjimi krmilnicami in ptički. Družili smo se s starši in jim pokazali delček življenja v šoli. V 1. razredu smo prebrali zimsko pravljico in nato ob sproščenem vzdušju izdelali jelenčka. Učenci 2. razreda so odšli na pohod z lučkami, učenci 3. razreda so se staršem predstavili s petjem, plesom in igranjem na instrumente. Ko zadiši po praznikih, zadiši tudi po piškotih. Prijazne kuharice so nam pripravile testo, naši spretni in čisti prstki so oblikovali kroglice in že so se v kuhinji razširile prijetne vonjave. Naslednji dan je zadišalo še bolj. Ob vročem čaju različnih okusov in v raznoraznih skodelicah so se piškoti kar stopili v ustih. Tudi obisk petošolcev je bil zanimiv. Marsikdo se je stisnil k svojemu starejšemu bratu ali sestri. Ob branju zgodbic so »veliki« učenci pokazali, da znajo odlično voditi skupine »malih« učenjakov. Vsi pa smo se izkazali z gnetenjem, valjanjem, rezanjem in oblikovanjem ustvarjalnih oblik iz slanega testa. December pa ni december brez tradicionalnih božičkovih iger, ki so v nas prebudile tekmovalnega duha, pa tudi občutek za sodelovanje in medsebojno pomoč v skupini. Zabavne igre z vijuganjem med kiji in baloni med nogami so prehitro minile. Vsi smo že nestrpno čakali prihod Božička. Čeprav smo ga klicali na ves glas, nas je komaj našel. Iz vreče je natrosil cel kup sladkih bonbonov. Presenečenj pa še ni bilo konec. Ko smo čez nekaj dni zjutraj stopili v razred, je na mizi stala velikanska vreča z igračami. Zelo smo se jih razveselili. Božiček nam je v prijaznem pismu zaupal, da naše vpitje včasih sliši celo na severnem tečaju. Obljubili smo mu, da se bomo potrudili biti poslušni in prijateljski do vseh. Ob teh sproščenih aktivnostih pa smo morali biti tudi malo resni. Spomnili smo se na praznik samostojnosti in enotnosti. Zapeli smo slovensko himno ter ponovili, kako izgledata naša zastava in grb. Zazvenela je pesem »Lepo je v naši domovini biti mlad«, ob kateri

so učiteljicam kar odtavale misli v njihovo mladost. Tako, delček prazničnega dogajanja smo predstavili malo širši javnosti. Ko učiteljice vidimo, da smo se dotaknile src vseh (učencev, staršev in ostalih zaposlenih na šoli), nam to daje moč za nove izzive, nova odkritja in iskanje novih poti za nadaljnje šolske dni.

Alenka Jenuš

PRVOŠOLCI V PODALJŠANEM BIVANJU

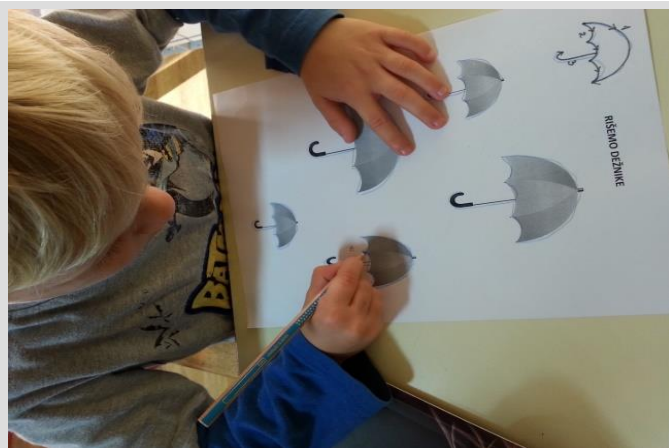
Ko se konča pouk, se prične podaljšano bivanje. Vsak dan se zberemo v krogu, kjer se pozdravimo in preverimo, kdo je prisoten oziroma kdo manjka. Nato sledi sprehod do zgornje šole, kosilo v zgornji šoli in hoja nazaj do spodnje šole. Nekaj časa namenimo igri na prostem. Med fanti je najbolj priljubljen nogomet, učenci pa se radi poigrajo tudi druge igre na igrišču.

Če je vreme manj prijazno, se igramo razne igre v učilnici, učenci imajo najraje igro s kockami.

Nato sledi opravljanje domačega dela ali pa različne vaje za ponovitev snovi.

Po popoldanski malici včasih ustvarjamo, včasih pa se igramo. Ustvarili smo izdelke za šolske hodnike: punčke – navihanke – in fante – navihance – ob tednu otroka, pa barvito listje v jesenskem času in zimske slike v veselem decembru. Učenci se radi igrajo z družabnimi igrami in igrami v kotičku, uživajo pa tudi v različnih gibalnih igrah ob glasbi, ena takšnih je tudi igra z baloni.

Pol šolskega leta so prvošolci že v šoli, pa se še vedno radi spominjajo vrtca. V pogovoru o razlikah med bivanjem v vrtcu in šoli, so nastali naslednji odgovori.

ČESA JE V ŠOLI PREMALO: Igre zunaj in v učilnici, gugalnic, plezal, vrtiljakov in toboganov, risanja, odmorov.

ČESA JE V ŠOLI PREVEČ: Učenja, računanja, težkih torb, zvezkov, angleščine, hrupa, nalog.

ČESA JE V ŠOLI RAVNO DOVOLJ: Petja pesmi, stolov in miz, učilnic, malice, igrač, prijateljev, učiteljic, ljubezni.

Tadeja Volavšek

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

Čas praznikov, lepih misli, prijaznih voščil. Čas, ko se ozremo vase in velikokrat razmislimo o preteklem letu. Smo se držali obljub? Smo izpolnili pričakovanja? Ali nam je to, kar smo si obljubili, še zmeraj pomembno? Učitelji in učenci naše šole smo skozi zgodbo Deklica z vžigalicami, ki sta jo na nežen in čuten način predstavila in prebiralila Tilen Kokol in Anja Ketiš Radič, želeli sporočiti, da pravzaprav že vse imamo. Da se moramo večkrat spomniti in zavedati prav tega, da nam je v življenju lepo, se ozreti na majhne stvari in prisluhniti ter začutiti stiske ljudi okrog nas.

V imenu tima bi se zahvalila vsem mentorjem, Marini Zimič, Darinki Kolarič, Emi Jelatancev, Bogdanu Štabucu in Leonidi Rokavec, ki so skupaj z učenci pripravili zanimive, pestre in predvsem srčne točke. Toplina in čutnost, ki ju je v nas zbudil koncert, sta nas spremljali skozi praznične dni in nas popeljali v novo leto.

Marija Peserl

KULTURNI DAN

22. 12. 2016 smo učenci 4. a in 4. b razreda imeli kulturni dan. Ta dan smo obiskali Univerzitetno knjižnico v Mariboru. Vodila sta nas gospa Vesna Lorenc (mama našega sošolca Izaka) in gospod Borut Gombač. Po poklicu je g. Boris knjižničar, je pa tudi pesnik in pisatelj. Piše zgodbe, pesmi, pravljice ... Veliko nam jih je predstavil. V knjižnici smo si ogledali tudi nočno čitalnico Čuk. Biti smo morali čisto tiho, saj obiskovalci tam pričakujejo mir in tišino. Iz knjižnice smo šli v SNG Maribor in si ogledali predstavo Guliverjeva potovanja. Bilo je zelo zanimivo in smešno. Govori o nenehnem potovanju Guliverja in njegovih pustolovščinah. Kraljici je zaradi požara polulal sobane, Guliverja je okradla ptica in ga vrgla v razburkano morje in še veliko smešnih prizorov je bilo. Ko je bilo vsega konec, smo odšli na avtobusno postajo in domov. To je bil zanimiv šolski dan.

Mija Hojnik, Tija Peserl, Adelisa Dobaja, 4. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI – AREH 2017

Zimske šole v naravi se je udeležilo 39 učencev šestih razredov OŠ Lenart ter njihovi spremljevalci (Emica Jelatancev, Simona Peserl Vezovnik, Gregor Zorko in zunanja sodelavca, učitelja smučanja Blaž Kocijan in Miro Križman). Smučarsko opremo si je letos v šoli izposodilo 23 otrok.

Športni cilji zimske šole v naravi so:

- Otroke, ki še niso smučali, naučiti osnovnega zavoja na smučeh, oz. spusta v klinastem položaju, varne uporabe smučarskih naprav in varnega zaustavljanja.
- Otroci, ki že smučajo, nadgradijo znanje smučanja do stopnje obvladovanja zareznega zavoja, varnega smučanja in varne uporabe žičnic.
- Učence seznanimo s pravili FIS in njihovo znanje preverimo na sivih celicah.

Gostitelji so se zelo potrudili in nam nudili prijetno bivanje v Čandrovi koči. Letošnji popoldanski program je vseboval naslednje aktivnosti:

- Predavanja o pravilih FIS (mednarodna pravila obnašanja in ravnanja na smučiščih).
- Predavanje o flosarjih, o življenju in delu ljudi ter o spravljanju lesa po reki Dravi. Snov sovпада s snovjo pri pouku zgodovine za 6. razred.
- Predavanje lovca. Lovec predstavi delo lovcev na Pohorju in pomen živali v našem okolju.
- Nočni pohod, pohod v jasni noči na vrh Cojzerice. Otroci spoznajo gozd v tišini in nevarnosti, ki prežijo na človeka v gozdu v hladnem vremenu, kako prebijemo noč v gozdu.
- Male sive celice, gostili smo avtorja Malih sivih celic, Darka Hederiha, ki je pripravil kviz na temo smučanja. Pomerilo se je osem tekmovalnih parov iz naše šole in iz šole Rovte.
- Zadnji dan so otroci tekmovali na smučarski tekmi v veleslalomu, proga je prilagojena tako, da so lahko tekmovali prav vsi tečajniki. Podelitev diplom je bila v ponedeljek, 9. 1. 2017, po glavnem odmoru v telovadnici.

Na začetku tečaja je bilo kar 22 otrok, ki še nikoli niso smučali, 17 otrok pa je bilo takšnih, ki so že nekajkrat smučali in uporabljali žičnico. Vsi učenci, ki so se udeležili šole v naravi, so napredovali v svojem znanju. V prvi skupini začetnikov sta dva učenca, ki še ne obvladata težjega terena in se nista peljala po strmejših terenih. Varno ustavljata v plugu. Zarezno tehniko so letos usvojili 3 učenci, ki so edini pripravljeni za varno smučanje po vseh terenih na Pohorju in znajo pravilno ter varno uporabljati vse naprave. Zelo pa smo veseli, da letos ni bilo nobenih poškodb.

Emica Jelatancev, vodja zimske šole v naravi

Vsak večer smo imeli predavanja – FIS pravila, priprava smuči. Obiskal nas je alpinist, pa flosar, astronomka in lovec. V petek smo imeli predstavitev sob – svojo sobo smo morali predstaviti svojim sošolcem. Učencem OŠ Rovte pa smo predstavili naš kraj.

Maruša Žibek, 6. a

V šoli v naravi je bilo prijetno. Hrana je bila dobra, predavanja zanimiva, smučišča urejena. V sobah nam je bilo lepo, saj smo se veliko igrali, kdaj pa kdaj kaj ušpičili, se veliko pogovarjali in se bolje spoznali. Na smučišču je bilo zelo prijetno, še prijetneje pa je bilo, ko smo šli na čaj ali vročo čokolado. V Čandrovi koči je bilo udobno in toplo. Zaspali smo brez težav in se počutili kot doma, saj smo imeli prijatelje namesto družin. Šola v naravi mi je bila všeč.

Petra Zdravec, 6. a

3. 1. 2017 smo se odpravili v šolo v naravi na Pohorje, in sicer na Areh. Prebivali smo v Čandrovi koči. Po prihodu smo se razdelili v dve skupini – na začetnike in na smučarje. Prvi dan smo imeli tudi nočni pohod.

Denis Volšek, 6. a

V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo na hodniku peli, učitelj pa je igral na kitaro. Drugo, kar mi je bilo všeč, je bilo tekmovanje, pa čeprav nisem bila najbolj hitra, ampak šele 17. A vsaj smučat sem se naučila, kar prej nisem znala.

Nina Šterbal, 6. b

Ko sem se doma zbudila, sem bila malo živčna in nervozna, kako bo v šoli v naravi. A ko smo prispeli, sem ugotovila, da ni potrebno skrbeti. Morali smo razpakirati in odšli smo na smučišče. Tam smo bili vsi malo nervozni, a so nas potolažili, da je to normalno. Tako smo se hitro spustili po progi. Ugotovili smo, da to sploh ni nič takega! Tudi kosilo je bilo dobro. Po kosilu smo imeli počitek do 14.25. Nato pa smo se morali obleči in oditi na smučišče. Po smučanju smo imeli predavanje. Po njem pa večerjo. Spat smo se morali odpraviti ob 22h. A seveda ne vem, če smo se vsi tega držali ...

Žanet Kurnik, 6. b

Ko sem prišel na avtobusno postajo, sem srečal svoje sošolce. Kovčke smo morali zložiti v predal. Na avtobusu sem poslušal glasbo in skozi okno opazoval naravo. Ko smo prispeli na Areh in smo zlagali kovčke iz avtobusa, sem skoraj izgubil svoj kovček. A končno se ga našel pred avtobusom in tako se je šola v naravi lahko pričela.

Dino Moharič, 6. b

Čas je bil za prosto smučanje. S sošolcem Vidom sva švigala po progi in prehitevala vse pred nama. Čas je bil, da se ustaviva. Ustavljati sem se začel 10m pred palico. Nato sem s smučjo butnil v njo in skoraj padel po največji strmini, a uspelo se nam je rešiti. Peljal sem se po strmini in to vzvratno. A končno se mi je uspelo ustaviti. Nato so prišli še ostali in lahko smo odrinili na pot. Pred sidri sva z Vidom vedno skočila in nikoli padla. Šla sva na vlečnico. Ko sva prišla do vrha, sva se ozrla nazaj. Videla sva sošolko, kako se pelje z vlečnico. Nato pa se je naenkrat zgodilo – bum! – in sošolka je zacvilila ter obležala ob drevesu. A k sreči ni bilo nič hudega, le nedolžen padec.

Jan Bauman, 6. b

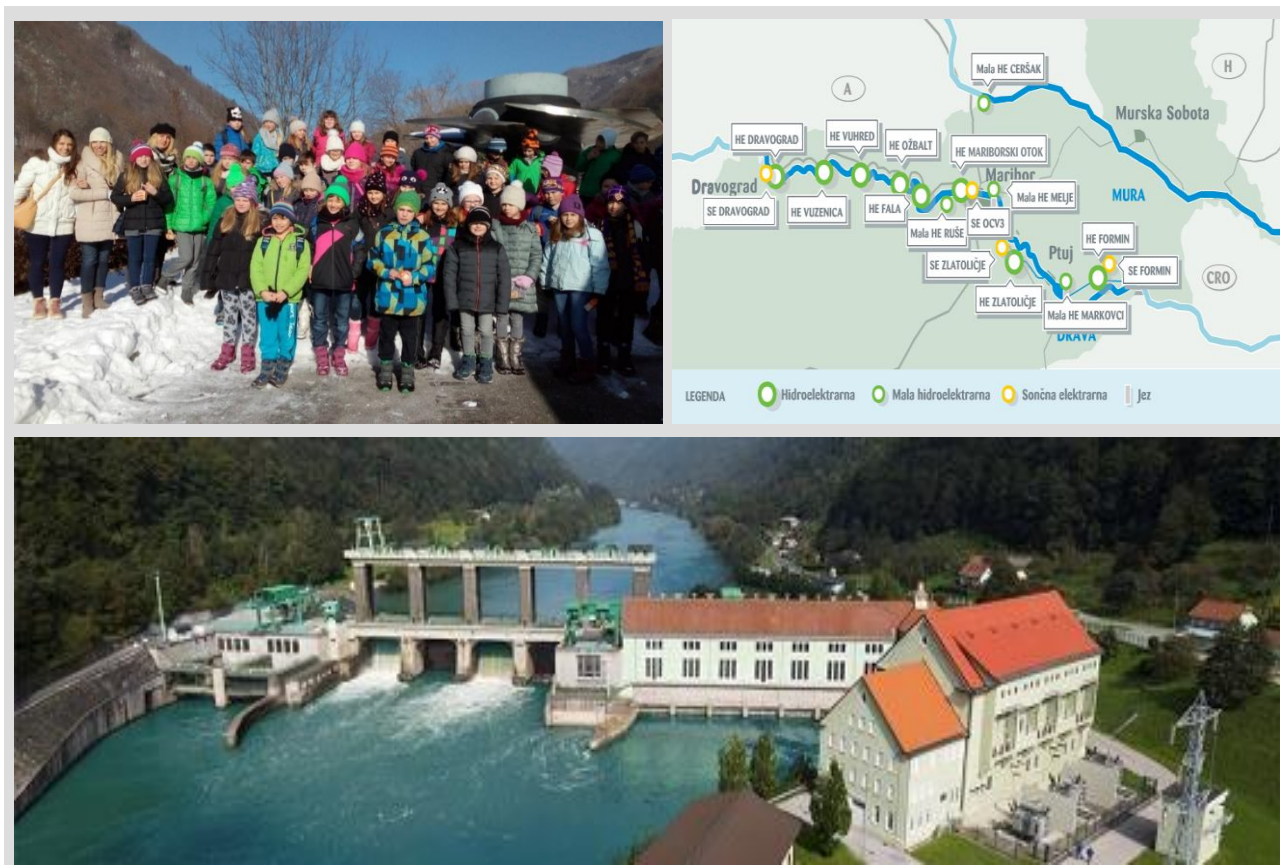

OGLED HIDROELEKTRARNE FALA

V petek, 27. 1. 2017, smo si učenci 4. a in 4. b razreda v spremstvu učiteljic ogledali HE Fala. Iz Lenarta smo odšli ob 8.30. Peljali smo se z avtobusom. Bilo nas je približno 50. V HE Fala smo odšli zato, da ponovimo znanje o elektriki, da vidimo, kako lahko s pomočjo vode pridobivamo električno energijo, se srečamo z elektroinženirji in si ogledamo turbine, generatorje in transformatorje. Hidroelektrarna je elektrarna, ki izrablja moč vodnega padca za pridobivanje električne energije. HE Fala je ena od osmih HE, ki izkoriščajo vodno energijo reke Drave. Na reki Dravi danes obratuje 22 HE, od tega 11 v Avstriji, 8 v Sloveniji in 3 na Hrvaškem. Dravska veriga se je začela z izgradnjo HE Fala leta 1918 in se nadaljevala z izgradnjo HE Dravograd, HE Mariborski otok, HE Vuzenica, HE Vuhred, HE Ožbalt, HE Zlatoličje, zaključila pa se je z izgradnjo HE Formin leta 1978.

HE Fala je torej najstarejša hidroelektrarna na slovenskem delu Drave. Obratovati je začela leta 1918, ko so pognali prvih pet turbin. Nato so dodali še dve novi turbini. Leta 1932 je bilo tako v strojnico vgrajenih sedem agregatov. Vsak je bil sestavljen iz dvojne horizontalne Francisove turbine in sinhronskega generatorja, regulatorja hitrosti vrtenja in pomožnih naprav. V tem obdobju je imela elektrarna velik narodnogospodarski pomen. Pospešila je industrializacijo Maribora z okolico. Leta 1974 so pričeli z gradnjo novega 8. agregata, ki je začel obratovati leta 1977. Ko je bila zgrajena celotna veriga elektrarn na odseku od Dravograda do Maribora, se je pokazala potreba po povečani zmogljivosti turbin HE Fala. Življenjska doba starih turbin in generatorjev se je počasi iztekala in pričeli so razmišljati, kako elektrarno celovito obnoviti in posodobiti. Obnova HE Fala se je pričela leta 1987. Stare in dotrajane agregate so nadomestili z dvema novima, vertikalnima agregatoma s Kaplanovo turbino. Dela so bila končana leta 1991, ko sta nova agregata pričela obratovati (9. in 10. agregat). Z zaključkom obnovitvenih del se je iztekel tudi čas obratovanja starih agregatov, ki so se ustavili za vedno. Stari del HE s prvimi sedmimi agregati so preuredili v muzej, tako da sedaj HE obratuje s tremi najnovejšimi agregati. Del elektrotehniške opreme iz časa nastanka HE Fala pa danes služi kot tehniški muzej.

Marcel Čučko Grajner, 4. b

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU

V torek, 31. 1. 2017, je v naši telovadnici potekalo medobčinsko tekmovanje v namiznem tenisu. Ta lepa atraktivna igra, ki prihaja s Kitajske, je odlična za razvijanje koordinacije in hitrega reagiranja. Igramo jo lahko tudi doma, potrebujemo namizno-teniško mizo, lopar in žogico. Na tekmovanje so prišle štiri šole, vsi učenci namizni tenis igrajo rekreativno, kar pomeni, da nihče ni tekmovalec ali član namizno-teniškega kluba. Rekreativnemu namiznemu tenisu se lahko pridružite v popoldanskih urah v naši telovadnici; če te zanima več informacij, se obrni na učitelja športa. Ekipo so sestavljali: Lara Ivančič, Ajda Weingerl, Žiga Kodrič in Irenej Fekonja (vsi 9. a). Čestitamo za ekipo prvo mesto!

Emica Jelatancev

OBISK GALERIJE KONRADA KRAJNCA V LENARTU

Dne 19. 1. 2017 smo učenci, ki obiskujemo izbirni predmet Likovno snovanje, obiskali galerijo Konrada Krajncu v Lenartu, kjer smo si ogledali nekaj njegovih slik in dela, ki so jih naslikali otroci v likovni koloniji na Krku. Naša učiteljica likovne umetnosti, gospa Andreja Štancer, nam je povedala nekaj o tej koloniji in nato smo gospodu Krajncu postavili še nekaj vprašanj, povezanih z njegovim delom, potem pa smo počasi odšli nazaj v šolo. Meni se je obisk zdel zanimiv in presenečen sem bil, kakšne lepe slike so naslikali otroci v koloniji. Upam, da je bila galerija všeč tudi drugim in da bo všeč vam, če jo boste obiskali.

Mark Kaiser, 9. a

DONACIJA ORGANIZATORJEV MEMORIALNEGA TURNIRJA V MALEM NOGOMETU

KMN Torpedo 05, KMN Slovenske gorice in KMN Virtuozi ob zaključku koledarskega leta tradicionalno pripravijo dobrodelni turnir v malem nogometu. Zbrana sredstva že nekaj let namenjajo otrokom, ki prihajajo iz socialno šibkejših družin. Letošnje leto so na pobudo Tomija Ploja, učitelja pripravnika na naši šoli, del zbranega denar namenili za sofinanciranje zimske šole v naravi dvema otrokoma naše šole. Za zbrana sredstva se jim iskreno zahvaljujemo.

ZBIRANJE DENARJA ZA ŠOLANJE TIBETANSKEGA OTROKA

Učenci in delavci šole že nekaj let prispevamo prostovoljne prispevke za šolanje tibetanskega otroka, ki je našel zatočišče v južni Indiji v šoli Tibetan SOS Children's village. Z letošnjimi zbranimi prispevki bomo financirali šolanje Tseringa Topdena, ki želi postati zdravnik in je naš varovanec dve leti. Razredniki so učencem predstavili življenje tibetanskih otrok, ki živijo v internatu, in jih pozvali, da podarijo nekaj denarja v pomoč (priporočeno 1EUR) iz svojih prihrankov. Hvala vsem, ki ste se odzvali in tako omogočili, da Tsering nadaljuje šolanje in lahko sledi svojim sanjam.

Simona Peserl Vezovnik

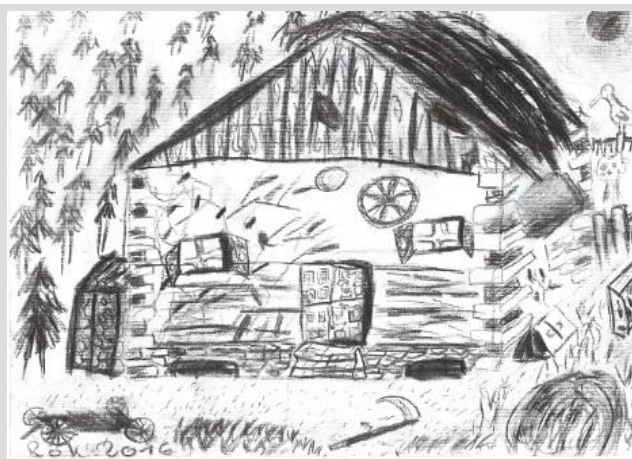
Helena Pintar, 9. b

Nik Očkerl, 9. b

Nino Raner, 7. a

Rok Fras, 7. a

Inja Majcenovič, 7. a

Tjaša Kokol, 6. a

Tia Neuvirt, 7. a

Lara Žnuderl, 7. b

Žan Simončič, 7. b

Vita Šebart, 7. b

NAŠI PRVOŠOLCI

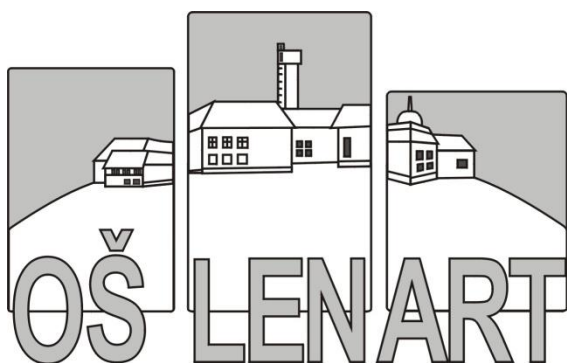

BOŽIČKOVANJE

POBARVANKA

Blazno razno

Glasilo OŠ Lenart

1. številka

Šolsko leto 2016/2017

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Likovni prispevki:
Andreja Štancer

Naklada: 540 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

